XXXI. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. SZEPTEMBER 11.

NEM KAPHATÓ GYÓGYSZEREK:
DOPEGYT
VESTIN
CEORULAMIN
FERROPLEX
FOLSAV
PERITOL SZIRUP
RIDEGAL
RUTASCORBIN

Hegedűs István rajza

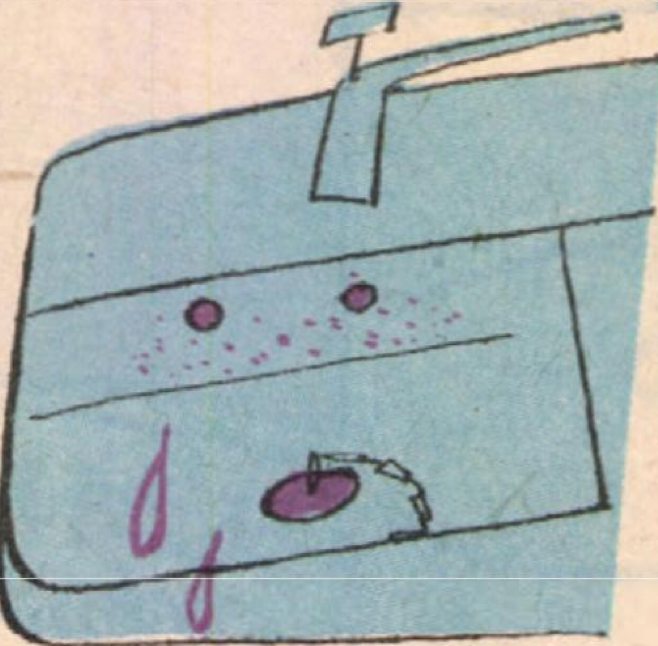
— *Ez ellen kaphatnék valami idegcsillapítót?*

KEDVES LUDAS!

EGY SZEGÉNY KIS MOSOGATÓ PANASZAI

Emmi vagyok, Szolnokon születtem, 1974-ben, foglalkozásom mosogató és négyezerhatszázhúszért vásároltak meg a Rákóczi úton, a Divatcsarnokban. Alighogy elhelyezkedtem azonban gazdáim konyhájában, kezdett leszakadozni szép dióbarna és csontfehér öltözetem; csak piros díszeim maradtak épek. Elég szégyen ez egy magamfajta mosogató számára! Ezért kihívták hozzám Javszer doktor bácsit, aki megvizsgált, néhányszor derekasan megjavított, de amikor látta, hogy rajtam már ő sem segíthet, felszólította eredeti teremtőimet, a szolnoki Tisza Bútoripari Vállalat 4. sz. gyáregységét, hogy cseréljenek ki egészen. A szolnoki bácsi udvarias türelemkérés és hat hónapos várakozás után ki is cserélte felső ruháimat (a „korpusz"-t, ahogy viccesen nevezte). Amint azonban ott álltam Tisza Bútoripari bácsi meg a gazdáim szeme előtt szégyenszemre pucéran, kiderült, hogy rozsdamentes belsőm nem is rozsdamentes, hanem erősen rozsdás, meg hogy mosogatás közben bizony egy csomó víz nem a helyére folyik, hanem egyenesen a ruhámba, nem is folyhat máshová, persze hogy az mindig csatakos, foszló, sőt, szégyellem bevallani, még kellemetlen szagú is, bizony! Tisza Bútoripari bácsi azonban kijelentette, hogy a korpuszom azért rongyos,

mert „nem rendeltetésszerűen használták" (?) és ezért most már elvesztettem féltve őrzött garanciámat is, és tulajdon teremtő szülőim végleg kitagadtak...

Gazdáim ekkor írtak a Kermi bácsinak (Kereskedelmi Minőségellenőrző Intézet), aki igen udvariasan azt válaszolta, hogy előbb tanulmányozzák át a 4/1969. (III. 30.) (BkM—KGM—KipM—KkM—NIM) számu rendeletet, majd erre hivatkozva reklamáljanak újra, meg hogy a rendeltetésszerű használat ügyében a Tisza Bútoripari bácsi forduljon a Kermi bácsihoz, meg hogy ha ez se segít, forduljanak gazdáim a bírósághoz...

Elég az hozzá, hogy ügyemben már félkilónyi levél született (nagyon büszke is vagyok erre! Gyárigazgató, gyári főkönyvelő, gyári főmérnök meg osztályvezető bácsik leveleznek rólam; egy igazi egyéves Emminek biztos nincsen ennyi irata!), most már a Tisza Bútoripari bácsi által kicserélt új ruhám is újra rongyosodni kezd (!!), a rozsdamentes tál is rozsdásodik tovább, és mindez négyezerhatszázhúszért! Újra szakadozó korpuszommal, félig rongyosan, garanciámat vesztve, én már azt sem tudom, mire is kellene engem rendeltetésszerűen használni, ha nem mosogatásra!?

A fiatalkorú és írástudatlan Emmi mosogató panaszait híven lejegyezte

Kende István

MILYEN IS A KULTURÁLT UTAZÁS?

A MÁV Közönségszolgálatának Utazási Tájékoztatója melegen ajánlja minden turistának: „A gyorsabb, a kulturáltabb utazáshoz hozzatartozik a helyjegyfoglalás is. Ez az ön kényelmét szolgálja!" Mivel gyorsan és kulturáltan akartam utazni Prágába, szót fogadtam a tájékoztatónak és jó előre megváltottam a helyjegyemet.

A pályaudvaron azonban furcsa látvány fogadott. A beérkező vonatra már menetközben kapaszkodtak fel, lökdösődtek, tülekedtek az emberek. Ezek bizonyára nem szívlelték meg a MÁV Tájékoztatójában foglaltakat, gondoltam rosszallóan és jóízű megelégedettséggel húztam elő a helyjegyet. A szerelvény két kocsiból állt, 42-es és 43-as számmal.

Az én helyjegyem a 448-as számú kocsiba szólt.

Körültekintve láttam, hogy nemcsak az én kényelmemről gondoskodott ilyen „lelkiismeretesen" a MÁV, hanem még legalább 50 magyar és külföldi turista üldözte — helyjegyét lobogtatva — a kalauzt, aki végül a MÁV-tiszthez irányította a felpaprikázott tömeget. A MÁV derék tisztje csak a vállát vonogatta, mondván: mit tehetek róla, nem én adom ki a helyjegyeket. Hát akkor ki tehet róla? Töprengésre nem volt idő. Követni kellett a többieket, akik levonván a következtetést, dühödten törtettek a vonat felé, hogy még valamilyen ülőhelyet szerezzenek. De a nagynehezen felkászálódó elkésetteknek már csak a peronon akadt egy-egy talpalatnyi hely, és a folyosón fel-alá járkálók csendes szitkait hallgathatták, akik mindúntalan felbuktak a földön végestelen végig elhelyezett csomagokban.

Reggelre kelve, a 12 órán át tartó lidércnyomás után rogyadozó térdekkel szálltunk ki a vonatból.

Történt mindez 1975. augusztus 8-án, 22.05-től reggel 9.30-ig, a Pannónia expresszen, a Keleti pályaudvarról Prágába menet.

Schóberth Judit
1036 Budapest
Árpád fejedelem útja 65.

ZÁRVA...

Eddig azt hittem, hogy újabban csak a közértek és a csemegeboltok nyitvatartása felől lehetünk bizonytalanok, néhány napja azonban kétségeim tárgykörét ki kellet terjesztenem a múzeumokra is.

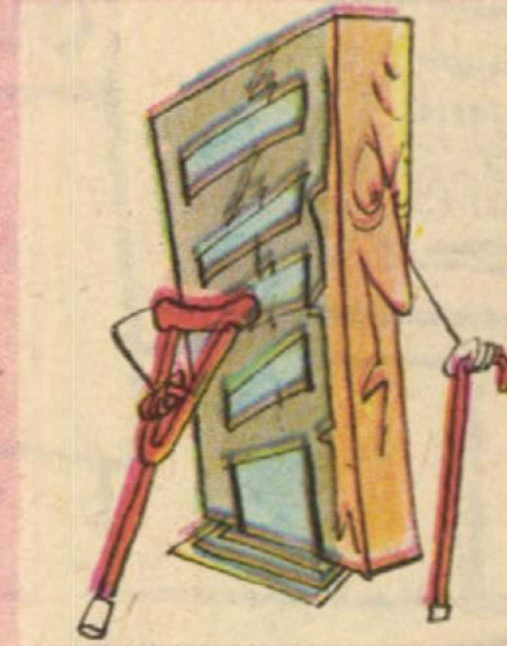
Vidékről vendégeim érkeztek légiparádé- és tűzijátéknézőbe, s ha már eljöttek, itt is maradtak másnapig bensőségesebb élményekkel kiegészíteni a látványosakat. Elmentünk hát műkincsekben gazdag fővárosunk egyik legnevezetesebb tárházába, a Szépművészeti Múzeumba.

A műpártolók közismerten békés természetű népek, ezért is nem tapasztalhatott még minimális morgolódást sem a Hősök tere rendjének éber őre. Végtére is a művészet nem mindennapi betevő falat, ha egyszer-egyszer nem részesülhetünk belőle, túléljük. Többszáz társammal együtt így vigasztaltuk magunkat a zárt kapu elől távozóban. Az üggyel-bajjal parkolóhelyet talált autóbuszok is visszamanővereztek a forgalomba, az idegenvezetők nyilván új programon törték fejüket, én pedig azon, hogy itt közel a „rendezés miatt" hetek óta zárva tartó Műcsarnokhoz és a kétezredik évhez, a lépcsőzetes munkakezdés felfedezésének boldog korában, miért nem lehet valamiképpen a múzeumok inspekcióját megszervezni? Hogy legalább egyetlen egy legyen mindig megtekinthető, amikor a többinek szünnapja van! Pláne olyankor, mikor a Galéria a régi helyéről már elköltözött, de várbéli otthonában még rejtőzködik műélvezetre áhítozó tekintetünk elől, s mint említettem, a Műcsarnok sem esett még át az újjárendezésen.

(szép)

KÉT KÉRDŐJEL

1

Kecskeméten, a Villám István utcában, van egy új irodaház. Tavaly az épület elkezdett fészkelődni, mocorogni: mindenféle repedések keletkeztek rajta, a plafonokról hulladozott a vakolat. Amikor a házban dolgozók észrevették, hogy a kötényfal is kifelé bukik, kérték a kivitelezőt, a Bács megyei Állami Építőipari Vállalatot, hogy sürgősen javítsa ki a hibákat.

Kérésüket érvekkel, a házat állványokkal támasztották alá. Legfőbb érvük az volt, hogy a ház alig négyesztendős, nem illik, hogy ilyen zsenge korban roskadozni kezdjen.

Ám a Bács megyei Építő csak nevetett: két év eltelt, a garancia lejárt. A hibákat most már az Ingatlankezelő Vállalatnak kell kijavítani, oda forduljanak. Ezt annál is könyebben megtehetik, mert az irodaház egyik lakója éppen a Kecskeméti Ingatlankezelő Vállalat.

Az Ingatlankezelő viszont azt vallja, hogy épp elég neki a 60—70 esztendős házak hibáit javítgatni, miért szakadjon az ő nyakába egy ilyen új épület gondja is? Ám a kivitelező továbbra is hajtogatja: „a garancia lejárt, az ügy nem érdekel tovább, nem ér a nevem." Szóval ez sem enged, az sem hagyja. A vita folyik. Az esővíz is folyik, be a repedéseken, a legfelső emelet irodáiba. Az állványzat nyugodtan áll, Kecskemét egyik legújabb irodaháza körül, már több mint egy esztendeje.

El kell azon tűnődni: ha egy mákdarálóra, villanyvasalóra, hajsütővasra legalább egy évi garanciát adnak, akkor egy irodaház miért csak két évig garanciális?

2

Aprócska bolt, apró vevőkkel, nagy forgalommal: gyermekruházati szaküzlet a Rákóczi út 10-ben. Kedves kiszolgálás, viszonylagos árubőség. Csak ne lenne minden olyan elhanyagolt! Kopott padló, törött tükrök, piszoktól feketélő falak. Az egykor színes Walt Disney-figurákat csukaszürkére festette a rárakódott por.

Miért hívnak egy ilyen boltot Hófehérkének?

(r)

FÉLREVEZETŐ TÁBLA

Augusztus 16-án Baján távirati utalványt adtak fel címemre (1125 Budapest, Szarvas G. u. 29. I. 4.). A távirati utalványt a Krisztina főposta még aznap visszaküldte a feladónak (Égi István 6500 Baja, Puskin u. 10.) azzal a szöveggel, hogy „A Szarvas Gábor utcában nincs 29-es szám". A feladó ebbe nem nyugodott bele, újra elküldte az utalványt, táviratilag. Másnap aztán megkaptam a pénzt, mert hiszen 29-es szám mégis csak van a Szarvas Gábor utcában.

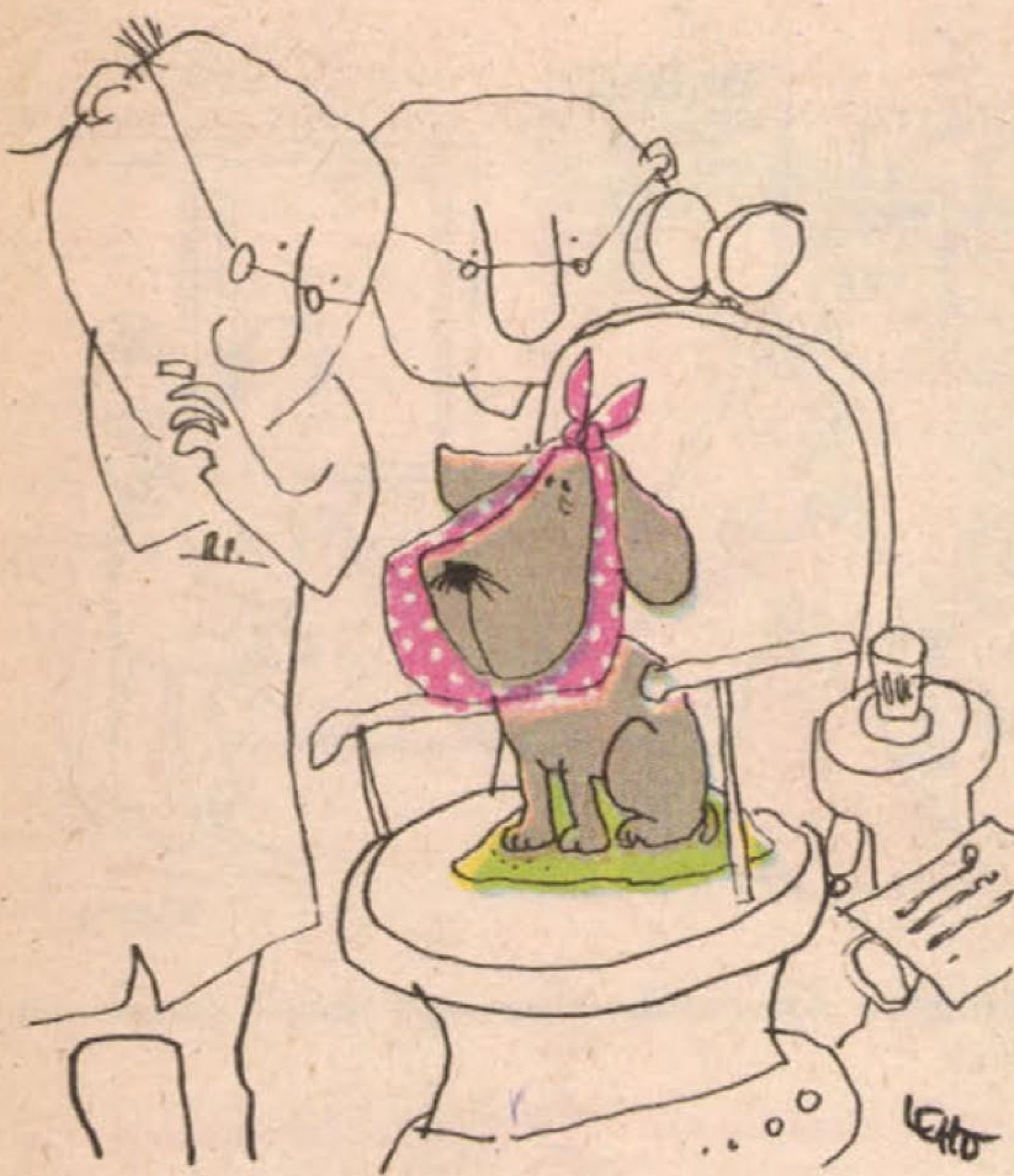
Hogyan eshetett ez meg? Úgy, hogy a Szarvas Gábor utcában egy hibás utcaszám-jelző tábla van a Visszhang utca sarkán. Az van rajta, hogy 25—15. Tőle balra a következő utcasarkon, a Zalai út sarkán 31 áll, és közben nincs ház. Az más lapra tartozik, hogy a 25—15-ös szá-

mot jelző tábla nem a Visszhang, hanem a Szalvai utca sarokra illik, és a 29-es szám e két utcasarok között található. Mi ezt már több alkalommal is a XII. ker. tanács tudomására hoztuk, és kértük, vetesse le és helyeztesse át a táblát az őt megillető helyre, és tétessen oda megfelelőt, de eddig intézkedés nem történt.

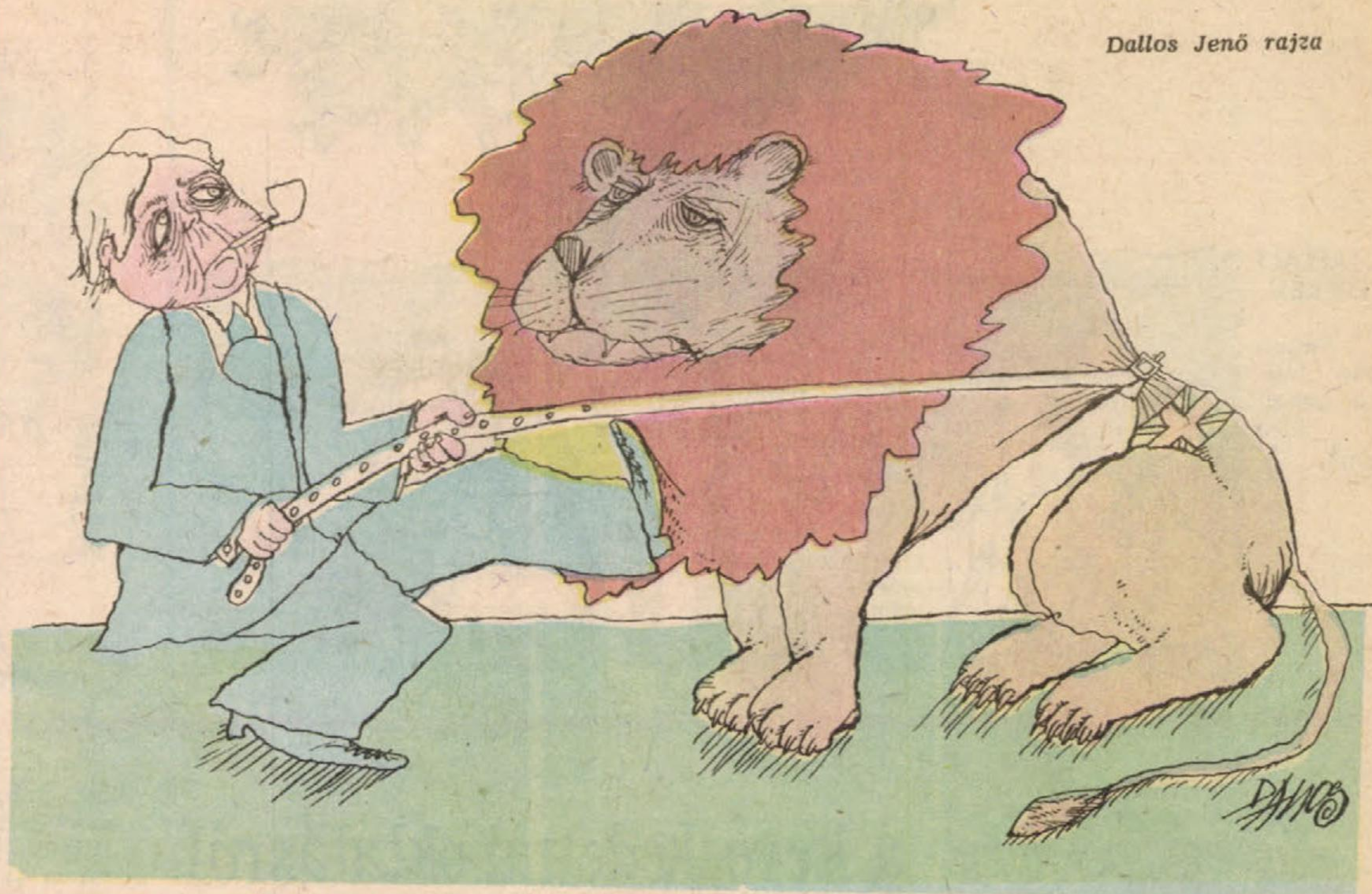
Dr. Varga Gyula
Budapest

HARC A GICCS ELLEN

– Akárhány fogát kihúzzuk, a fogfájós porcelánkutya marad...

WILSON GAZDASÁGI INTÉZKEDÉSEI

Dallos Jenő rajza

KÖZÉPKOR

– Kit szabad bejelentenem?

SZERELEM

SOK A KEVÉS EMBER

Félelmetesen kevés az ember. Akárhová megyek, mindenütt azt hallom, azt látom, milyen ritka az ember. A Közért-üzleteket — rendelet is jött rá — korábban bezárják, mert kevés az ember. A szombati nyitvatartást korlátozzák, mert kevés az ember. Nem tudnak befejezni építkezéseket, egyikről a másikra ráncigálják azt a kevés embert, aki van, de attól nem lesz több. Az újságok dugig hirdetésekkel: segédmunkást, betanított munkást, szakmunkást, portást, éjjeliőrt, anyagmozgatót, telefonkezelőt, takarítónőt keresnek, mert kevés, kevés, kevés az ember. A hivatalokban a tisztviselők maguk gépelik az iratokat, a felek hetekig várnak a határozatokra, nincs gépírónő, vagyis kevés az ember. Az úttesten időtlen időkig lyukak tátonganak, nincs aki befoltozza őket, sok a lyuk, kevés az ember. A lépcsőházak elhanyagoltak, ki tudja, hová tüntek a házfelügyelők?... A Balatonon egy csomó vendéglő ki se nyitott, mert ott is kevés az ember. A gép sem old meg mindent. Miért nem működnek az aluljárókban az automaták? — kérdezi egy újságcikk. Válasz: mert nincs, aki feltöltse a masinákat áruval — kevés az ember.

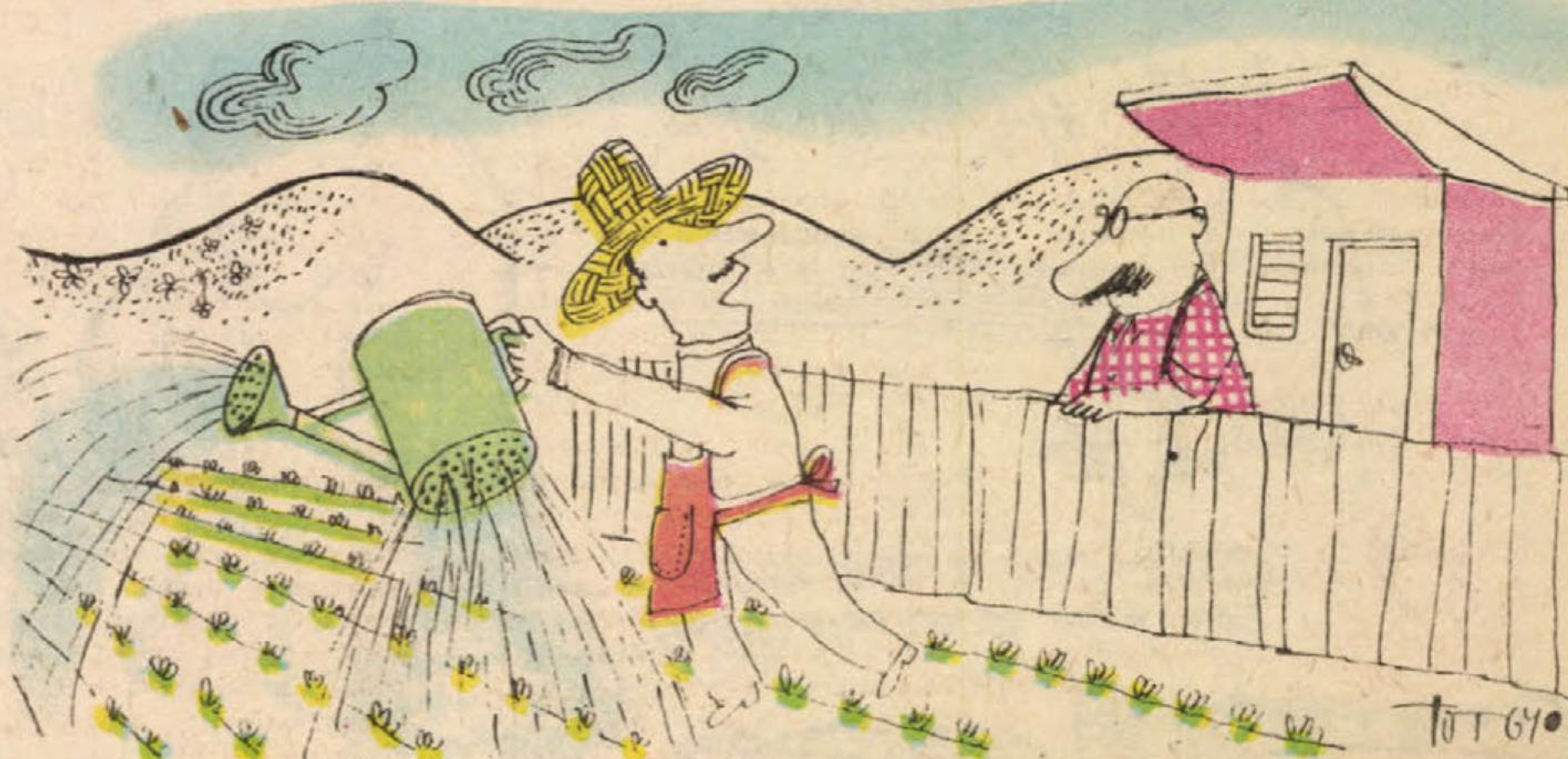
Ezen füstölgők, míg a Körúton sétálgatok. Azaz, csak sétálgatnék, de tíz lépést sem tehetek meg zavartalanul. Minduntalan nekiütközök valakinek vagy azok sodornak el engem. Borzasztó, milyen tömeg nyüzsög itt, elviselhetetlenül sok az ember! Bemegyek a cipőüzletbe, de mindjárt ki is menekülök, oly iszonyatos a meleg és fülledtség odabent a rengeteg sok embertől. Felszállnék az autóbuszra, de nem férek fel. Nagyon sok az ember. Mennék taxival, csakhogy hosszú sor kígyózik az állomásnál. Itt is sok az ember. Menekülni kell ebből az ember-katlanból, ebből a húsdarálóból valahová, ahol nap van és víz van és szabad levegő. Ki a strandra! Kabin nincs, szekrény nincs, fogas nincs. A medence túlcsorduló szardiniásdoboz. Hallatlan, milyen sok az ember. Lassan beesteledik, nyáresti szórakozásra vágyom, irány a kertmozi. Mint a sáskahad, sistereg a tömeg a pénztárak körül. Sok, kibírhatatlanul sok az ember.

Holtfáradtan hullok az ágyba. Körüldonganak a másnapi gondok. Jaj, csak a kis Zsuzsit felvegyék az óvodába. Félek, nem vesszik fel, mert sok a kis ember. Illetve nem a kis ember sok, de nincs elég gondozónő, vagyis kevés az ember. Csak ne kelljen sokat várnom holnap a szakrendelésen, mert ott mindig sok az ember, illetve kevés az ember, az orvosember. De miért kevés az orvosember? Hiszen az orvosegyetemen túljelentkezés van! (Sok az ember.) És aztán, megjön-e holnap Boriska távirata? A posta késhet, mert létszámhiánnyal küzd (kevés az ember) és azért is, mert rengeteg táviratot adnak fel (sok az ember).

Szédülök, forog velem ez a furcsa világ és rajta a sok-sok kevés ember.

Novobáczky Sándor

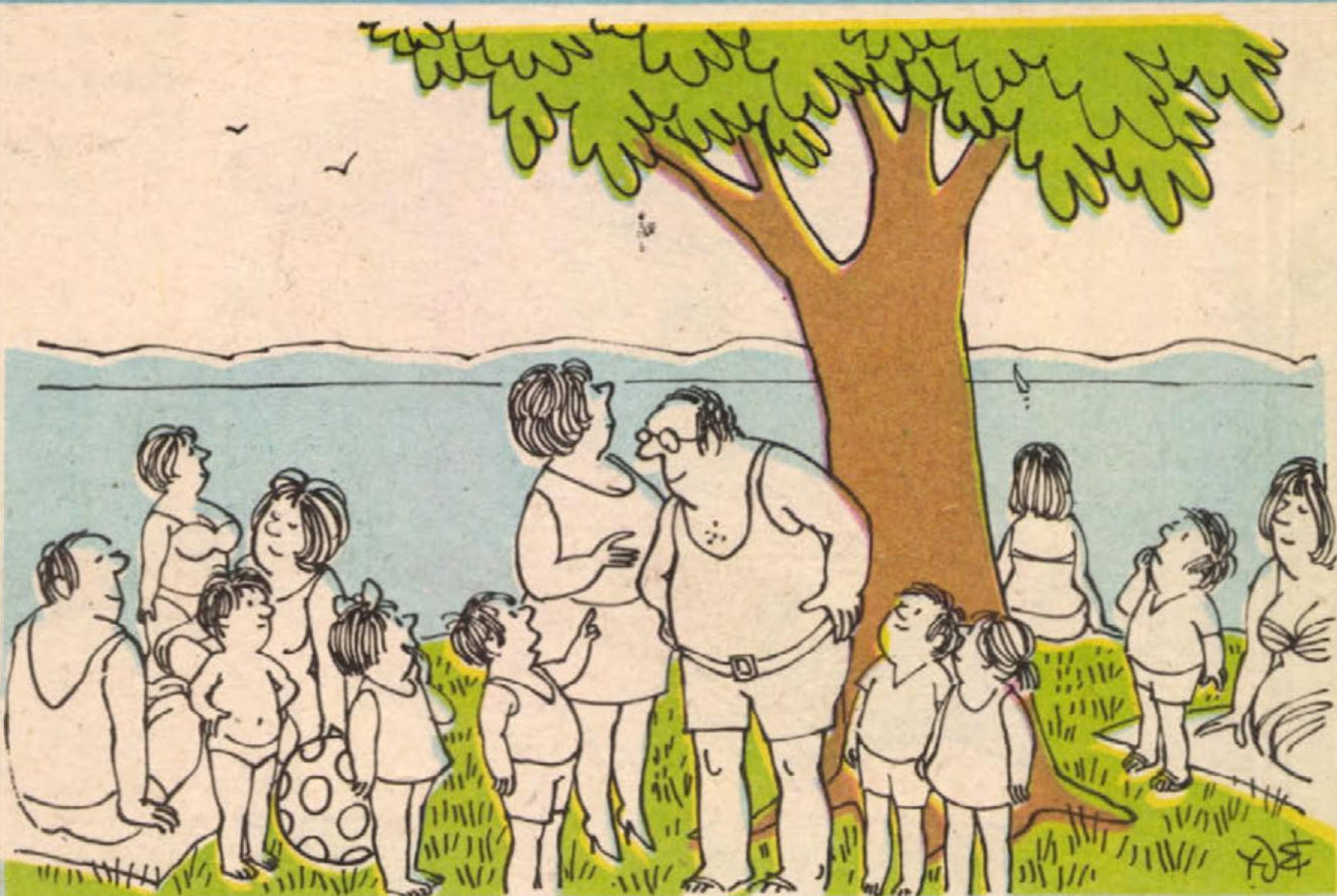
HÉTVÉGI KIKAPCSOLÓDÁS

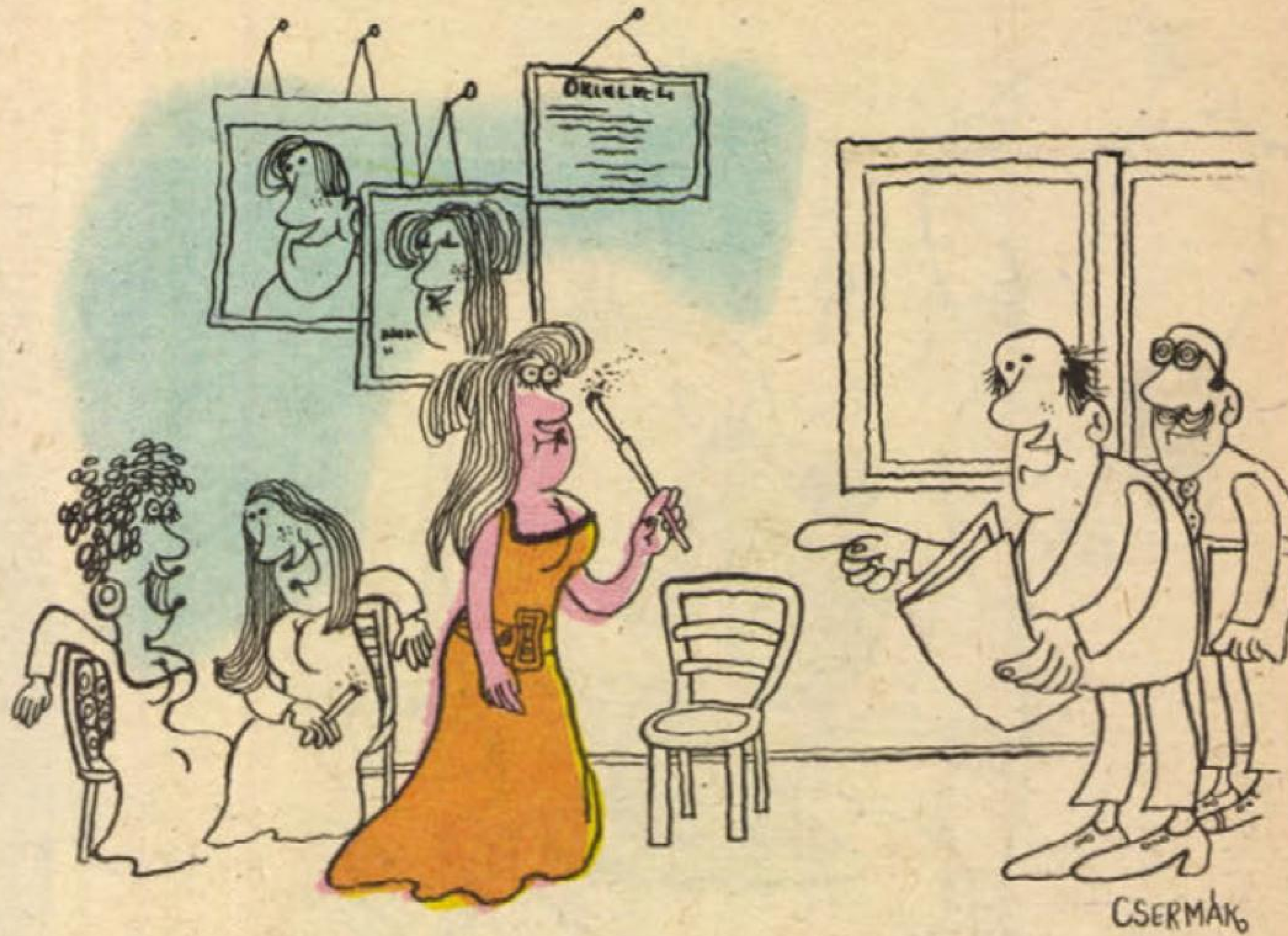
– Nézze, szomszéd úr, feltaláltam a nagy teljesítményű locsolókannát!

JÓL TÁPLÁLT GYEREKEK

– Régen tényleg tudtak a gyerekek fára mászni?

TRAGÉDIA A SZÍNHÁZBAN

– A következő darabunkban van egy remek nagymama szerep...

Levélváltás a kereskedelmi oktatásról

Kedves Szerkesztő úr!

Mint az újságban olvastam, a Belkereskedelmi Minisztérium oktatási főosztályán kidolgozták a kabinetrendszerű oktatást. Ennek az a lényege, hogy az áruházak, üzletek mellett kis, 60—70 négyzetméteres oktató boltokat alakítanak ki, ahol vetítővel, magnetofonnal és egyéb segédeszközökkel folyik a kereskedelmi szakmunkás tanulók gyakorlati képzése.

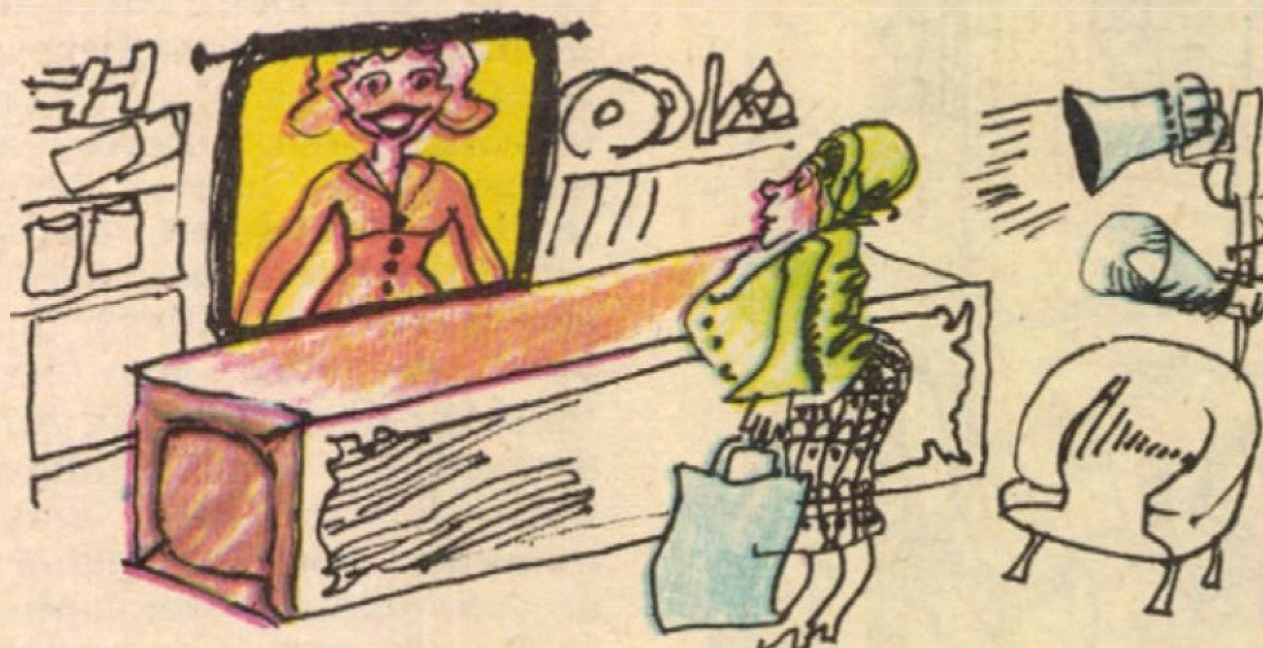
Vajon a vásárlók mikor fogják élvezni az üzletekben ennek az oktatási formának eredményeit?

Kedves Olvasónk!

Levelét csak kivonatosan idéztem. Az üzletekben szerzett keserű tapasztalatairól és az eladók udvariatlan magatartásáról írt panaszait mellőztem. Az a véleményem ugyanis, hogy ezt a témát már le kellene venni a napirendről. Nem azért, mintha az üzletekben a vevők iránti magatartás érdemlegesen megjavult volna. Bár így lenne! Inkább azért, mert majdnem hiába jelent már meg eddig is számtalan cikk a szakértelem nélküli, kelletlen kiszolgálásról, a nyers modorú, a vevőt semmibevevő és érdektelen eladókról, úgyszólván alig észlelhető változás.

Arra gondoltam azonban, hogy jószolgálati javaslatommal az állandó kritizálás helyett az említett *kabinetoktatást* építő és pozitív módon segíthetem. Javaslatom lényege az, hogy ne csak a 60—70 négyzetméteres „oktató boltokban" vegyék igénybe a vetítőket, magnetofonokat és más segédeszközöket, hanem minden áruházban és üzletben, ahol erre szükség van és indokoltnak látszik.

Milyen nagyszerű lenne például, hogy ha ezekben a mindenféle szakmabeli kereskedelmi üzletekben a vásárló már a belépésnél, fehérre meszelt falra vetítve, színes és hangos filmen látná és hallaná, hogy az eladó milyen szíves előzékenységgel segít kiválasztani a keresett kötöttárut, inget, szövetet, cipőt a megfelelő nagyságban és minőségben (még a pult alatti fiókba is lehajol érte, esetleg létrán hozza le a legfelső polcról!); megmutatná, hogy hol található a kívánt üdítő ital vagy más élelmezési cikk és így tovább, attól függően, hogy milyen szakmáról van szó.

Bent az üzlethelyiségben, az egyes osztályokon, időnként megszólalna a megafon vagy a magnetofon (esetleg, mint telefonon a pontos idő!) és kellemes női hang áradna szét, körülbelül ilyen szöveggel: „Mi megbecsüljük a vevőt és meg is akarjuk tartani!" (Rövid szünet.) „Az árut mi a polcról nem messziről mutogatjuk: a vevő elé tesszük a pultra, hogy ki tudja választani azt, ami leginkább tetszik." (Rövid szünet.) „Ha a keresett árucikk véletlenül hiányzik, akkor ajánlunk helyette mást, hasonlót, ami megfelel az ízlésnek." (Rövid szünet.) „Nálunk a dolgozók nem a vevők jelenlétében beszélik meg a magánügyeiket." (Rövid szünet.) „Üzletünkben az eladó nem fordít hátat a vevőnek, szembe néz vele és úgy kérdezi meg, hogy mit óhajt." (Rövid szünet.) Nálunk a vevő az első! Annyi megbecsülést kérünk tőle, mint amennyit az üzletben tapasztal." És így tovább.

Ennyit a vetítésről és a magnóról.

Az „egyéb segédeszközök" igénybevételére a „Gazdálkodjunk okosan" társasjáték mintájára ajánlom a „Kereskedjünk kulturáltan" társasjátékot. Aki a játékszabályok ellen vét, annak vissza kell lépnie, nem kaphat prémiumot és ha nem tud javítani, kiesik és kezdheti máshol, elölről.

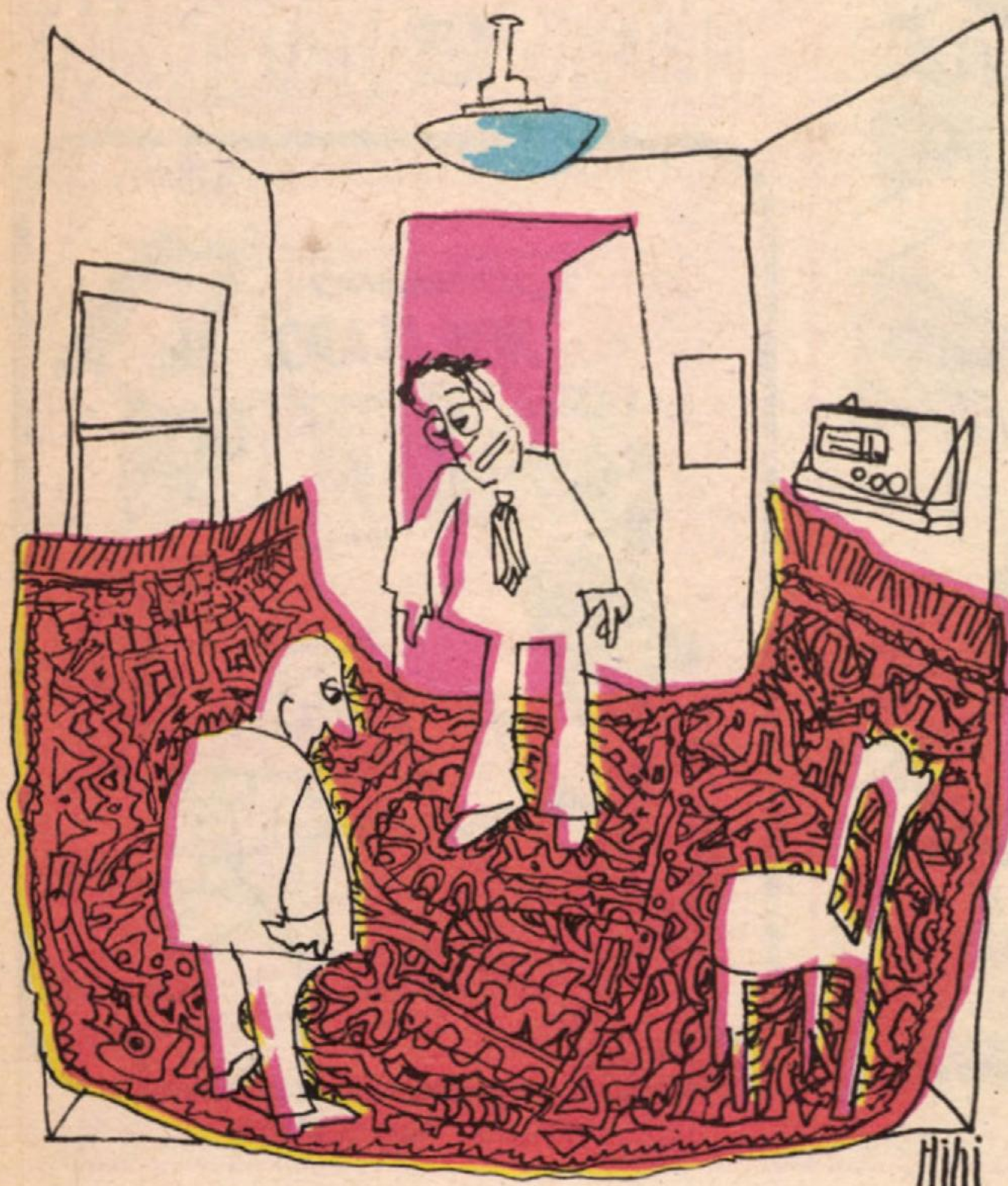
Az oktatásnak ez a kétségtelenül új formája bizonyára megnyerné azoknak a kereskedelmi dolgozóknak a tetszését, akikre nincs panasz és a vevőkkel előzékenyen bánnak, és használna azoknak is, akiknek magatartása ellen olyan sok panaszt hallunk. Ez csupán az első lépés volna ahhoz, hogy a vásárlók *nagyon rövid időn belül* minden üzletben (nem csak az oktató boltokban!) élvezzék javaslataim eredményét. Mindez még nem jelentené a szakma ismeretét, csak a könnyen elsajátítható udvarias magatartást. A szaktudást meg lehet szerezni a kereskedelmi szakmunkásképzőben vagy szakközépiskolában. Persze, ahhoz néhány esztendő szükségeltetik.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

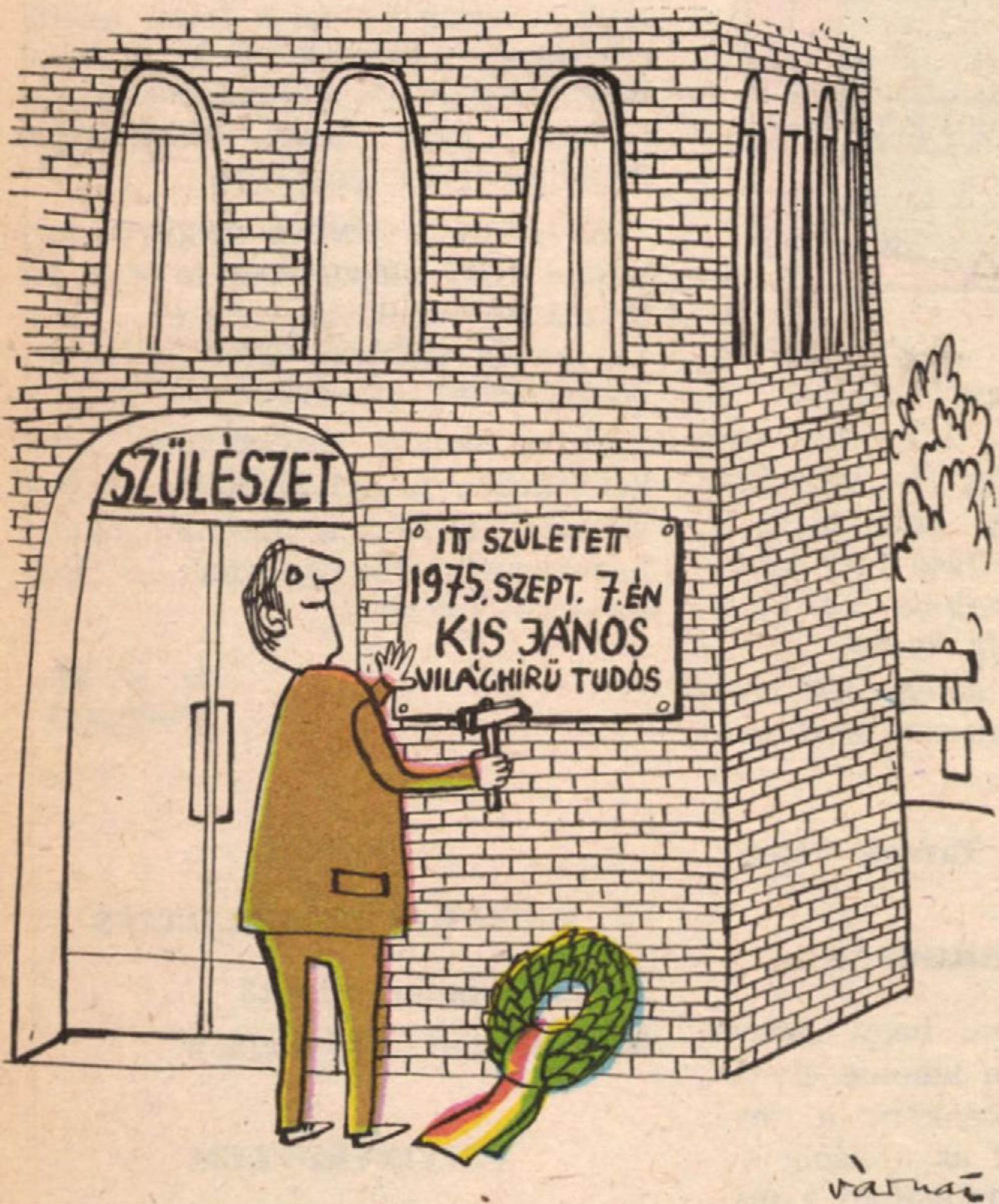

ÚJ LAKÓTELEPEN

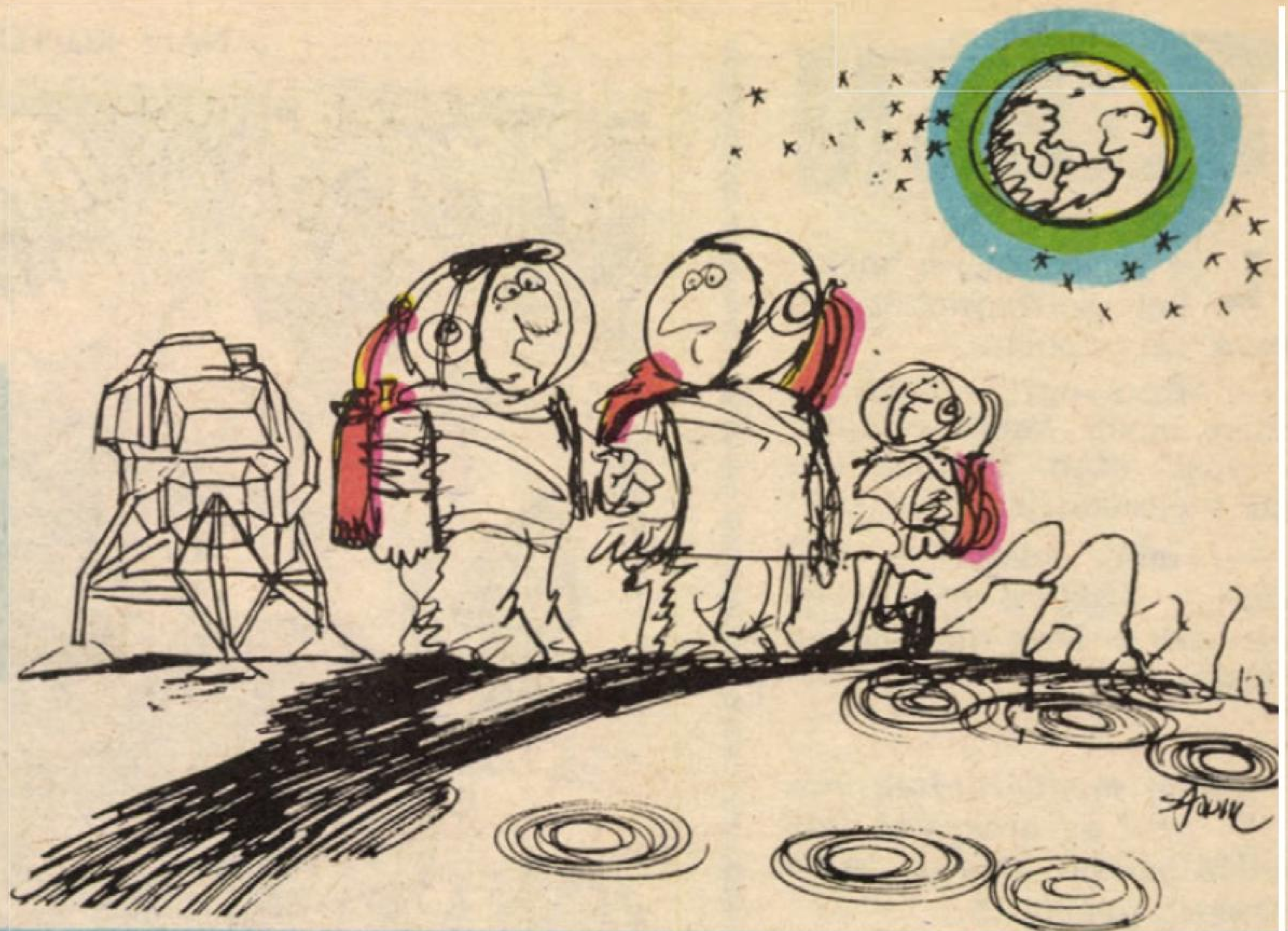
– Örököltem egy perzsát..

OPTIMISTA ATYA

ŰRRUHA

– Én mindig peches vagyok. A technikus pesti levegővel töltötte meg a tartályomat.

CSAK RÖVIDEN

Az életből ellesett néhány párbeszédet rögzítünk az alábbiakban. A papírtakarékosság jegyében csak a mondatok első felét...

— Mi volt ma...
— Megtudtam, hogy a hátam mögött azt terjesztik rólam...
— Mire te remélem az asztalra...
— Nem lehet, ennek az alaknak valaki fenntről...
— Tehát csak hagyod, hogy...
— Bementem a főnökhöz, hogy a leghatározottabban...
— Mire ő természetesen...
— Eltaláltad, kiüzent a titkárnővel...
— Megmondom, mi vagy te, egy...
— De ha kell, elmegyek egészen a...
— Ó, én szerencsétlen, amilyen szép lány voltam...
— Talán én könyörögtem, hogy...
— A fizetésed is már több mint négy esztendeje...
— Azt ígérték, hogy a legközelebbi...
— Amilyen tutyi-mutyi vagy, neked bemesélik...
— Drágám, inkább egy kis sót...
— Bezzeg, a Kovácsné férje...
— De viszont annak a felesége...
— Tudod mit mondok én erre neked, azt hogy...
— Egész héten gürcölök, mint egy igavonó, és akkor azt mered mondani...
— És én talán lopom a...
— De most aztán...
— Tudod mi vagy te, egy...
— Te meg egy...
— Goromba fráter, vasárnap ebédre mit...
— Amit...
— Akkor főzök..
— Utálom...
— De mit...
— Amit...
— Csinálok...
— Akkor lássam, amikor...
— De mit...
— Teljesen rád...
— Főzök finom...
— Brrr...
— De hát akkor, az ég szerelmére...
— Teljesen rád...

*

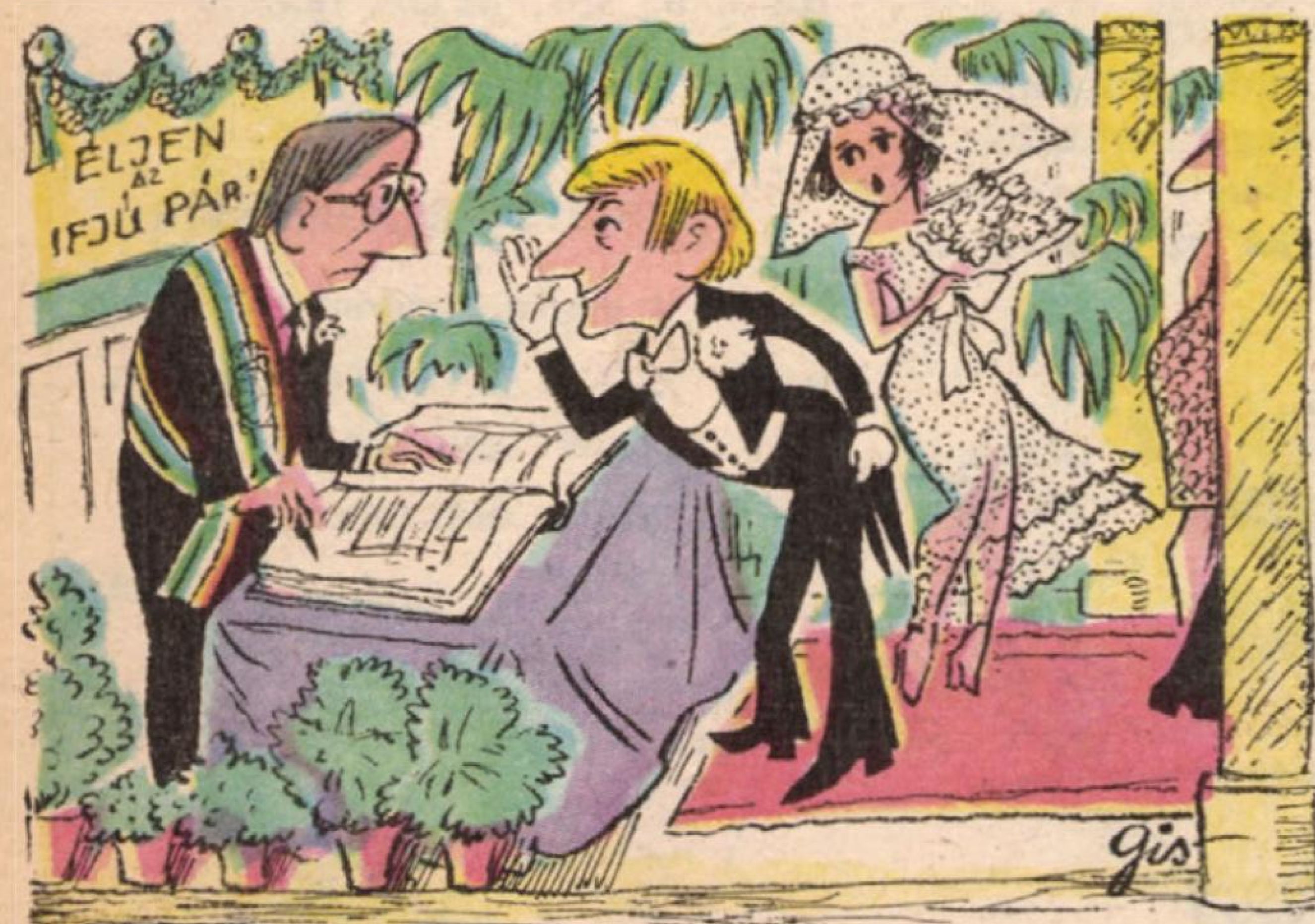
— Csak mennek mint az őrültek és...
— Maga pedig, mint a csiga...
— Itt a zebrán nekem van...
— De akkor sem lehet totyogni mint...
— Az ilyentől el kéne venni a...
— Én tíz éve vezetek és...
— Ahhoz képest...
— Egy rendőr pont ilyenkor...
— Arra vág fel, hogy van egy ilyen vacak...
— Idefigyeljen, a feleségemről mondhat bármit, de a kocsimról...

*

— Én vagyok a...
— Az a panaszom...
— Természetesen, nálunk első a...
— De hogy fordulhat elő...
— Tessék elhinni, nem könnyű...
— Százötven forinttal kevesebb...
— Sajnos ilyen forgalomban...
— Emellett olyan pocsék...
— Örülnünk kell ennek is, sajnos a régi szakemberek...
— A könyökömön jön ki, hogy...
— Ez realitás, ugyanis a munkaerőhiány...
— A fogyasztó akkor is joggal elvárhatja, hogy...
— Elmennek, ahol több a kereset és...
— De én a pénzemért...
— Elnézést, és mindent megteszünk, hogy a jövőben...
— Én ide többet a lábam...
— Tehát legyen szerencsénk...

Galambos Szilveszter

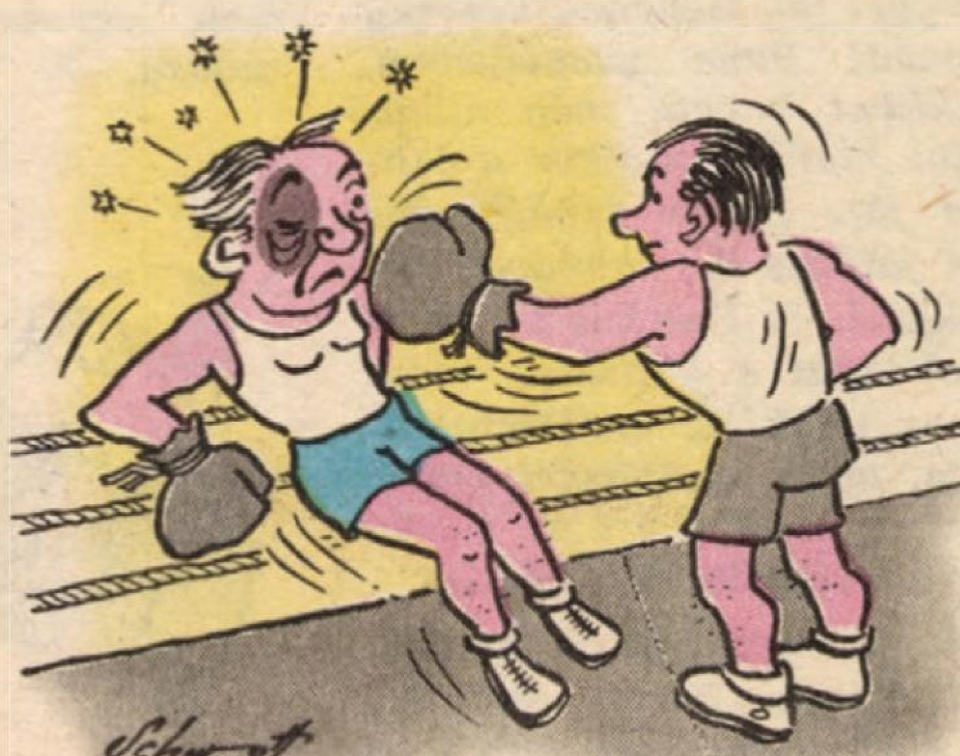
KÍVÁNCSI VŐLEGÉNY

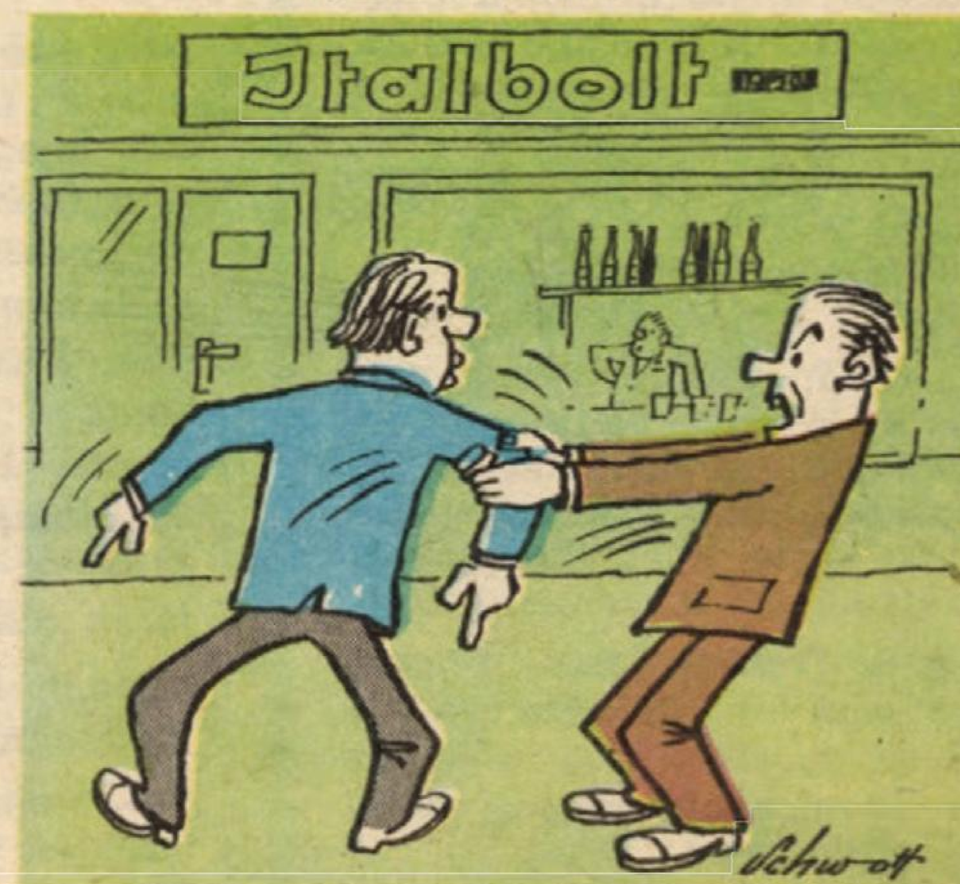
– Tessék mondani, mennyi idő után jár a hűségjutalom?

EGÉSZSÉGVÉDELEM

HELYI ÉRZÉSTELENÍTÉS

VÍZBŐL MENTÉS

– Gyere! Itt vizes bort mérnek.

TRIBÜN

Lee Trevinót, a mexikói golfbajnokot fotózza egy riporter.

— Mosolyogj! — kiált rá, aztán egyik képet csinálja a másik után. Trevino végül megsokallja.

— Halló, mister — szól oda. — Meddig mosolyogjak még? Már porosak a fogaim.

*

Pelét megkérdezték; mit szól az amerikai futballpályákon divatos mesterséges gyephez?

— Nem szeretem — volt a válasz. — Az embernek meg kell törölnie a lábát, mielőtt kimegy a pályára.

*

A newyorki napilap kiküldte fiatal munkatársát, hogy a manilai nagy mérkőzés előtt beszélgessen Muhammad Alival. Az ifjú riporter mérgesen tért vissza.

— Lehetetlenség beszélgetni vele — mondta. — Hiszen folyton ő beszél.

*

Willie Pepnek, a pehelysúly egykori világbajnokának halálhírét költötték. Egy idős újságíró fel is hívta a bokszoló lakását, hogy a részletek iránt érdeklődjék. Meglepetésére maga Pep vette fel a kagylót.

— Te vagy az, Willie?

— Ühüm.

— Na, ez nagyszerű. Ugyanis azt mondták, hogy az éjszaka meghaltál.

— Szó sincs róla. Mégcsak a lábamat se tettem ki.

*

Tom Bolt, a kitűnő profi tankönyvet írt a golfról. Azzal kezdte, hogy alaposan ráhúzta a vizes lepedőt a többi tankönyvre.

— Agyonkomplikálják ezt az egyszerű játékot. Úgy tanítják, mint az agysebészetet. Pedig a lényeg mindössze ennyi: üss egy nagyot a labdába, aztán, ha megtaláltad, még egyet.

*

A hongkongi Jockey Club szakemberei ötször is elvégezték a vizsgálatot. A főnökük végülis csodálkozva szögezte le:

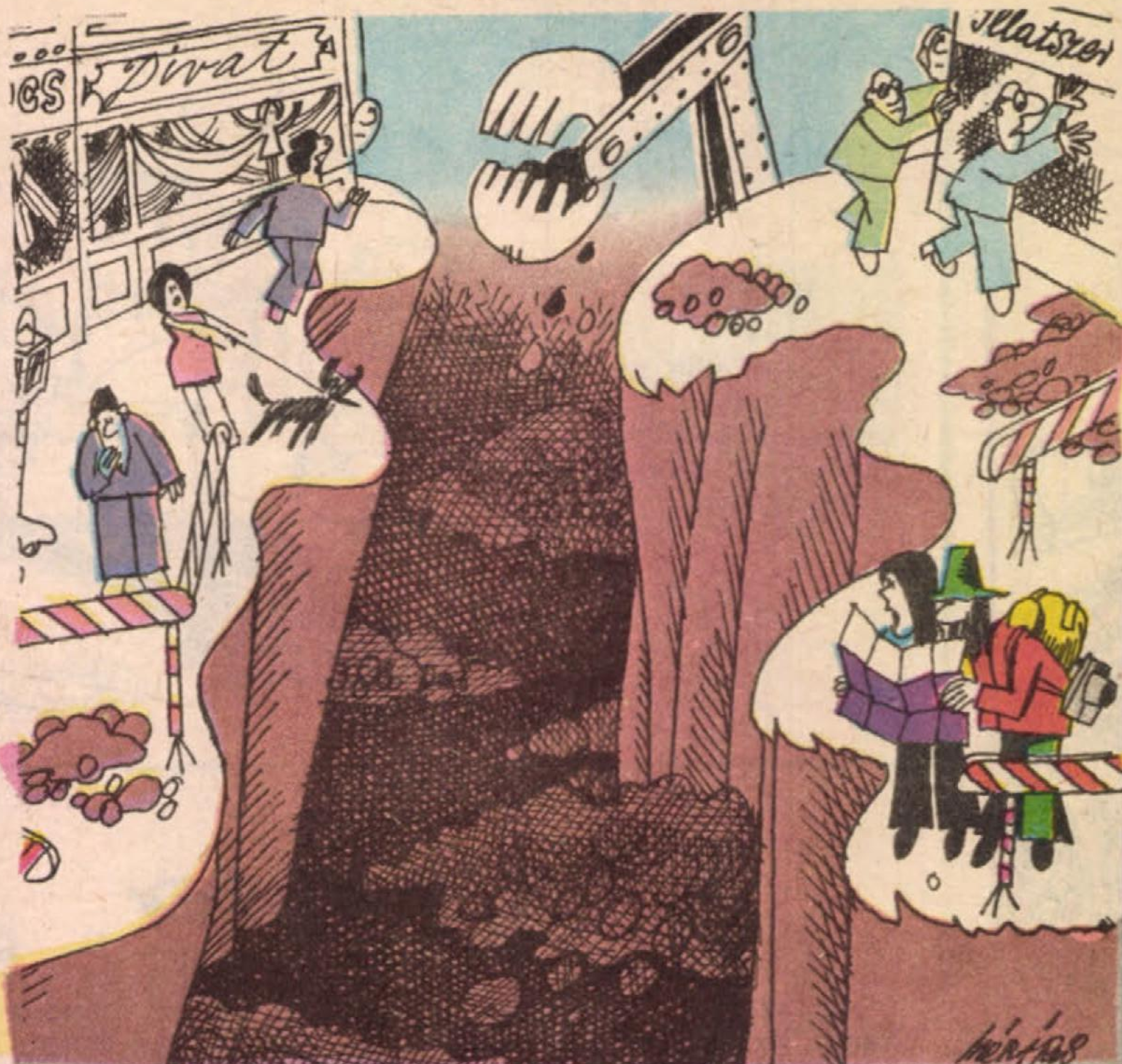
— Ezek kétségkívül alkohol, nikotin és koffein nyomok. Uraim, a győztes ló kávézott, dohányzott és pálinkát ivott a verseny előtt.

Aztán kisült, hogy nem is a ló volt, hanem az istállófiú. A türelmetlen legény saját vizsgálati anyagát hozta el a doppingbizottságnak a verseny után.

— Nekem más dolgom is van — mondta. — A fene győzi kivárni, amíg az a ló elszánja magát, hogy kisdolgozzon.

(p. p.)

NAIV KÜLFÖLDIEK

— Merre lehet a Petőfi Sándor utca?

SZELLEMKÉP

Sokan panaszkodnak, hogy a futballmérkőzések unalmasak, pláne, ha a tévé közvetíti őket. Gy. Ty. néző egy izgalmas rangadó megtekintése közben delejes álomba merült és azóta az orvosi kar, főleg idősebb tagjai, tehetetlenül állnak az esettel szemben. Ám van kiút! Mint annyiszor az életben, most is a véletlen sietett a segítségünkre.

Elromlott a tévékészülékem tetőantennája, így előszedtem a szekrény mélyén régóta tétlenül heverő szalag-antennámat. A bemondónő képe határozottan szellemképes: arcán csíkok, egy megtört élet kemény barázdái. És közvetlenül az arca mellett egy másik arca; azon is keserű vonások. Bejelenti, hogy labdarúgó mérkőzés következik.

A szellemkép funkciója az előbbihez hasonló: 44 játékos szorgoskodik a pályán. Még szerencse, hogy e játékos-tömegre két bíró és négy

partjelző ügyel fel. Benének kemény őrzője támadt Bene személyében, aki árnyékként követi, még akkor sem mozdul mellőle, amikor a labda messze jár. Illetve labdák, hiszen ennyi játékos két labdával játszik. Fazekas I. és Fazekas II. be is rúgta a labdákat a kapukba, majd rögtön ki is írták az eredményjelző táblákra, hogy az Újpesti Dózsa 11:00-ra vezet, amit azért az addigi játék alapján túlzottnak találtam.

Hogy ma kevesen járnak a mérkőzésekre? Ugyan kérem, bár lehet, hogy a hivatalos nézőszám nem haladta meg a tízezret, mégis ember ember hátán szorongott a né-

zőtéren, legalábbis, ahol ültek. A csapatoknál remekül bevált a 8—4—8-as rendszer. A két-két kapus remekül elállta a szögeket, amire nagy szükség volt, mert a nyolc csatár és a felfutó 2—2 jobbhátvéd ugyancsak nagy nyomás alatt tartotta mind a négy kaput.

Egyszóval, remek meccs volt. Tetőantennával még egyszer sem szórakoztam ilyen jól...

Tardos Péter

EGY „HÉT" MARGÓJÁRA

El kell mondanom, hogy „négyökrös szekérrel" sem lehetne elvonszolni vasárnap esténként a tévé elől. Az első perctől az utolsóig kihegyezett fülekkel hallgatom a magas színvonalú politikai műsort.

A műsorvezető többnyire ízesen kommentálja az eseményeket a riporterek velős kérdéseket szegeznek a kiszemelt áldozatok mellének, akik nyíltan vagy burkoltan, s nem egyszer görbén válaszolnak azokra. A társalgás mindenesetre magyarul folyik, s ha nem, akkor a közérthetőség kedvéért lefordítják.

Sajnálatos azonban, hogy az utóbbi időben itt is és másutt is egyre több szóvirág üti fel a fejét; felelős beosztású megkérdezettek frázisokat puffogtatnak, s akit sarokba szorítanak, jobb híján fellengzősen „kendőzgeti" az igazságot.

Az „i"-re a pontot mégis a legutóbbi HÉT műsorvezetője tette fel az alábbi mondattal: „Ez az a trojka, amely előbbre viheti lakáskarbantartásunk szekerét."

Ez a mondat értelmetlen, fennköltségében is „elbakizott". Jó lesz vigyázni, mielőtt a hasonló „nyelvtelenségek" elburjánoznak, s Polgár-jogot nyernek!

Dr. K. M.
Budapest

ÉJSZAKAI BESZÉLGETÉS

Az idő mindent elken?
Nem látszott meg Zelken!

FEJVÍZVÉDELEM

Mísz komp-ju-ter szó-ta-gol és
El-vár-ja, hogy tisz-tel-jem.
Ha ő az ész, akkor inkább
Vállalom a vízfejem.

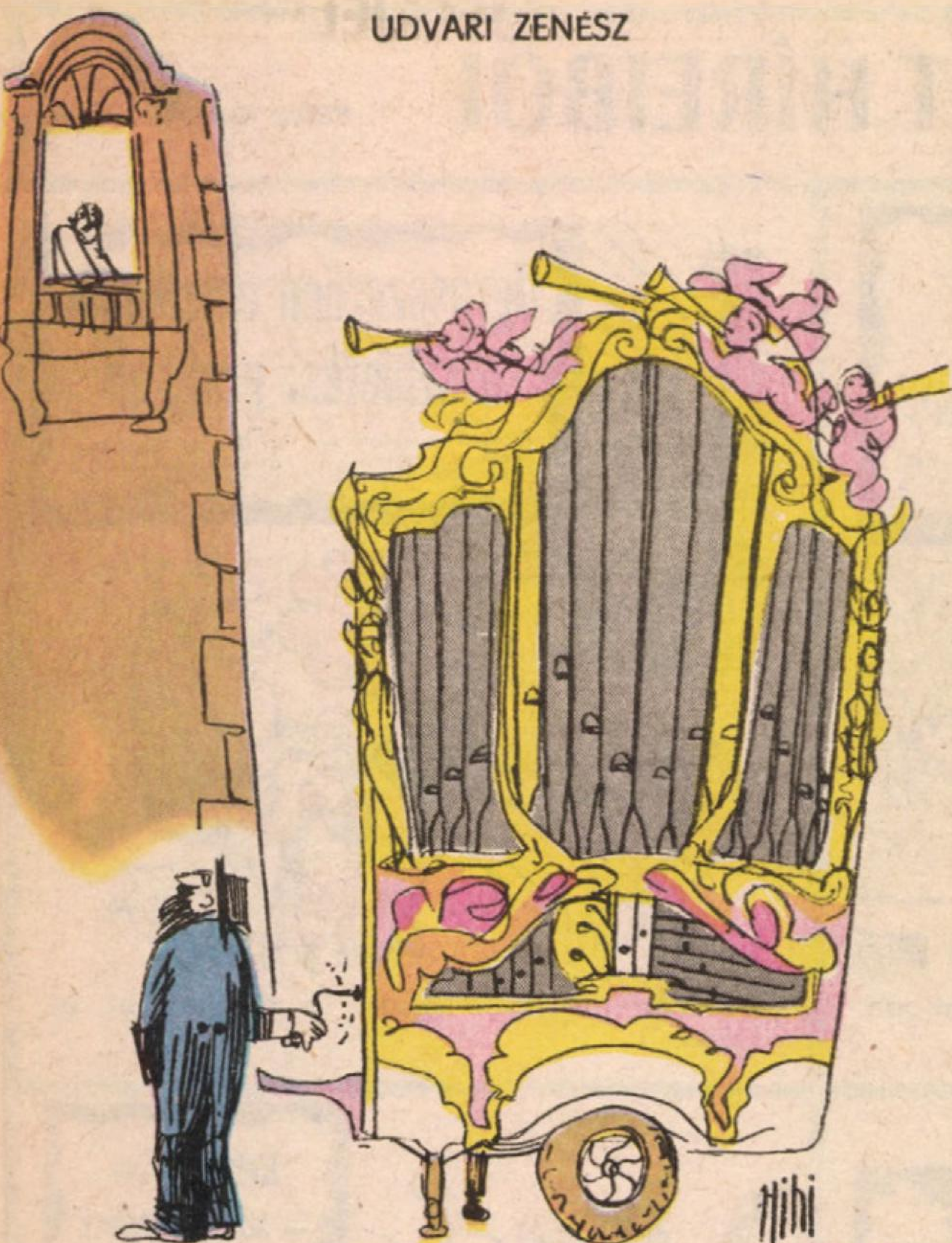
RIPORTER KERESTETIK

Nézem s egyre keseredem,
Nem ment a sors sokra velem.
Már riporter sem lehetek,
Nincs építész oklevelem.

(ete)

UDVARI ZENÉSZ

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Bíró a vádlottnak:

— Legutóbb, amikor betört egy ékszerüzletbe, nem csak tízezer dollárt vitt el, hanem ékszereket is.

— Ez így van, bíró úr — szól közbe a vádlott. — Rablás közben rájöttem: csak a pénz nem boldogít.

Két barátnő beszélget:

— Mondd, a barátod valóban olyan gazdag, mint ahogy mondják?

— Nagyon gazdag lehet, mert már két éve járok vele és még mindig nem tudtam tönkre tenni...

BIZTATÓ KEZDET

CSODA

(A Balczó—Vitray párbeszéd ihletésére)

A Légvár- és Csorbaköszörülde nagyon szerette volna megnyerni magának Buczkó Gyulát, a szakma világszerte elismert tekintélyét. Ez érthető is volt, hiszen a tröszt teljesítménye az utolsó tervidőszak során jelentősen visszaesett. Több légvár süllyedni kezdett, egyiknek-másiknak még a fala is megrepedt. A csorbaköszörülde munkája sem volt kifogástalan. A csorbatermelés mennyiségi mutatói ugyan szépen emelkedtek, de a köszörülés nem tudott lépést tartani, az elmaradt, mint Bodri a gyorsvonattól.

Buczkó Gyula egyetlen ujjpattintással rendbe tehette volna a tröszt szénáját. Szépen kivitelezett és lakható légváraival már 1960-ban elnyerte a Nobel-díj nagy aranyát, sorozatos csorbaköszörüléseiért pedig hat egyetem is díszdoktorrá avatta.

Most tehát szerény mosollyal ült Kucséber Ede főosztályvezetői apartmanjában és szokása szerint egyet se szólt, azt is halkan mondta.

— Összegezzük tehát — szólt Kucséber Ede a jegyzetei fölé hajolva. — Önnek szüksége van egy földalatti légikikötőre, egy flottabázisra, meg egy ciklotronra. Ezek csekélységek, máris intézkedem.

— Kitűnő — mondta most Buczkó Gyula. — Ezen kívül volna még egy kérésem, igazán semmiség. Szeretném magammal hozni régi munkatársamat, Janiga

Gézát. Janiga Géza Uppsalaban doktorált, hat nyelven mérlegképes könyvelő, lépést sem teszek nélküle. A kedvemért fillérekért eljön, mert hobbyja a csorbaköszörülés.

— Sajnos — tárta szét a karját Kucséber Ede —, ki kell ábrándítanom. Lehetetlent kíván, nincs státuszunk a főosztályon.

— Arra gondoltam, hogy esetleg áthelyezhetnénk Harpacskó Jeromost, vagy Cibak Ödönt. Meggyőződtem arról, hogy Harpacskó iksz-szel írja ezt a szót: fogszabályozás. Cibak hivatali ténykedése pedig hagymás disznósajt fogyasztásában merül ki.

— Lehetséges. De Harpacskó nótafa volt az úttörőknél, Cibak pedig már 1946-ban elnyerte a „Tiszta udvar, csinos ház" címet. Lássa be, Buczkó úr, semmit sem tehetek. A viszontlátásra.

A tárgyalások félbeszakadtak, de a minisztérium már harmadnap leszólt: mi van Buczkóval? A főosztályvezetőnek tehát cselekednie kellett. Harpacskó és Cibak sötét arccal üldögélt Kucséber Ede pálmái alatt.

— Nincs mese, Edus — mondta Harpacskó, aki minden pénteken borjúmájat tudott hozni a vágóhídról. — Egyikünknek mennie kell.

— Most légy észnél, öreg — mondta Cibak, aki hetenként háromszor engedte elfogni a terített bettlijét rekontrával. — Rajtunk csak a csoda segíthet.

— Az a ti bajotok — mondta a főosztályvezető —, hogy se Karinthyt, se a bibliát nem olvassátok. Egy hasonló ügy kapcsán egyszer már nagyon érdekes dolog történt Jeruzsálemben.

— A Közelkelet nem az én asztalom — mondta Cibak.

— Krisztus vagy Barrabás — motyogta maga elé Kucséber Ede.

— Na, majd meglátjuk. Mindenesetre vigasztaló, hogy az ilyesmit csakis demokratikus úton lehet eldönteni.

Néhány nap múlva a tröszt valamennyi dolgozója összegyűlt a megyeri réteken. Kucséber Ede magabiztosan lépett a mikrofon elé.

— Barátaim! — kiáltotta. — Egyetlen kérdésben kell szavaznunk. Döntsétek el közfelkiáltással, kitől szabaduljunk meg egy életre? Harpacskó Jeromostól-e, vagy pedig Cibak Ödöntől?

És akkor bekövetkezett a csoda.

Jegyzőkönyvvel, sőt, magnószalaggal bizonyítható tény, hogy a jelenlevők egy része Harpacskó Jeromos, más részük Cibak Ödön nevét kiáltotta. Nem tudni, a térség akusztikája tette-e, a hangok mindenesetre összecsaptak, egymásra torlódtak s a következő pillanatban irdatlan erővel zúgott végig a terep fölött, hogy:

— Buczkó Gyulától... Buczkó Gyulától...

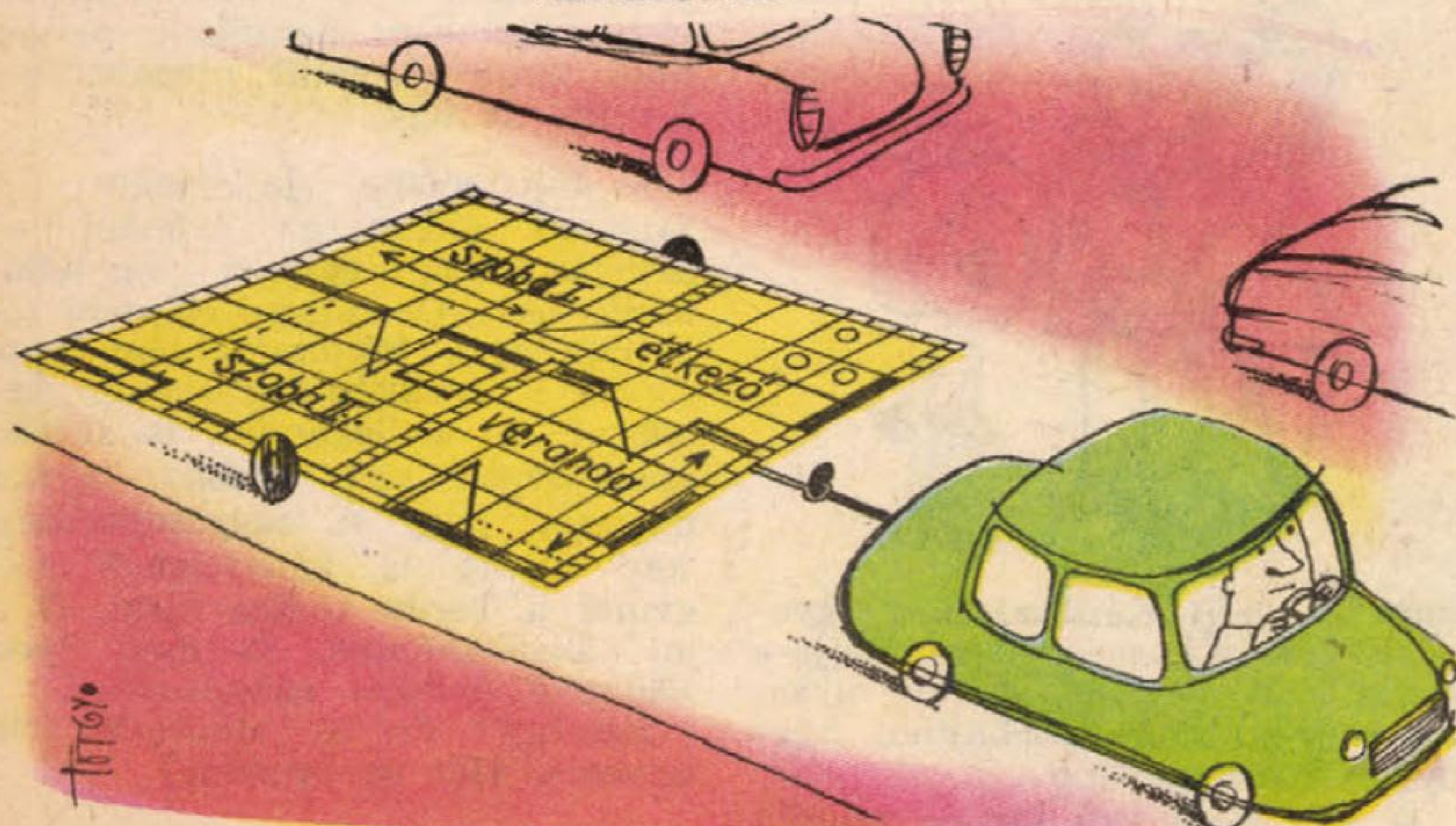
— Erről van szó — mondta a közakarat erejétől jólesően megborzongva a főosztályvezető. — Nagy varázslat a tömeglélektan.

A csorbák azóta is halomba gyűlnek a tröszt udvarán. Buczkó Gyula, a hat díszdoktorságával, anyagkönyvelő Süvölvényben.

Én pedig várom az ellenpróbát.

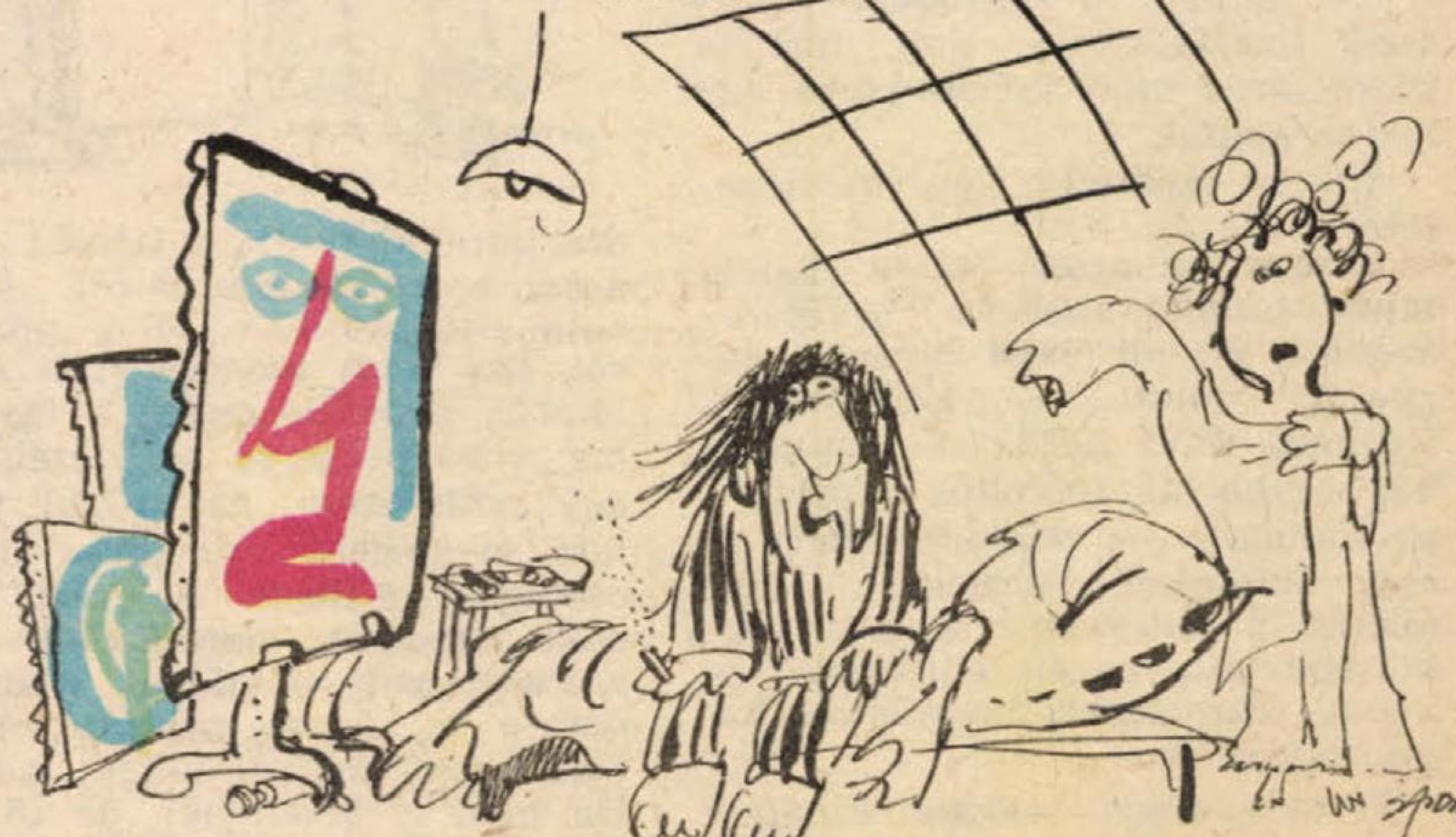
Peterdi Pál

TERVEZGETÉS

– Irány a hétvégi telek...

EPIGON

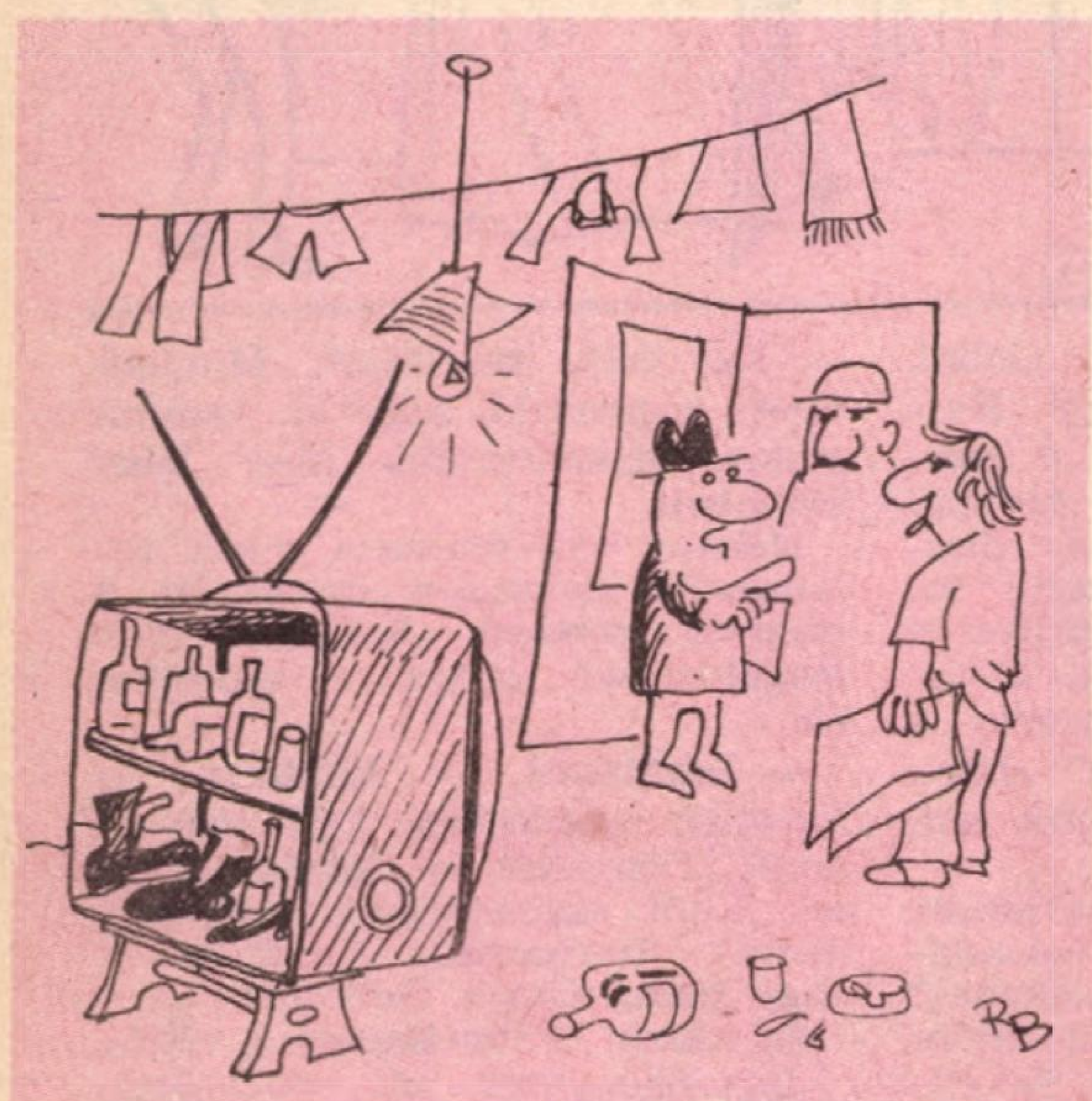

– Borzasztó volt, azt álmodtam, nem született meg Picasso. Nem volt kit másolnom.

ÉLETVESZÉLY

SZIGORÚ VÉGREHAJTÓ

– Adósságai fejében lefoglalom a tévékészüléket.

A HÉT HÍREIBŐL

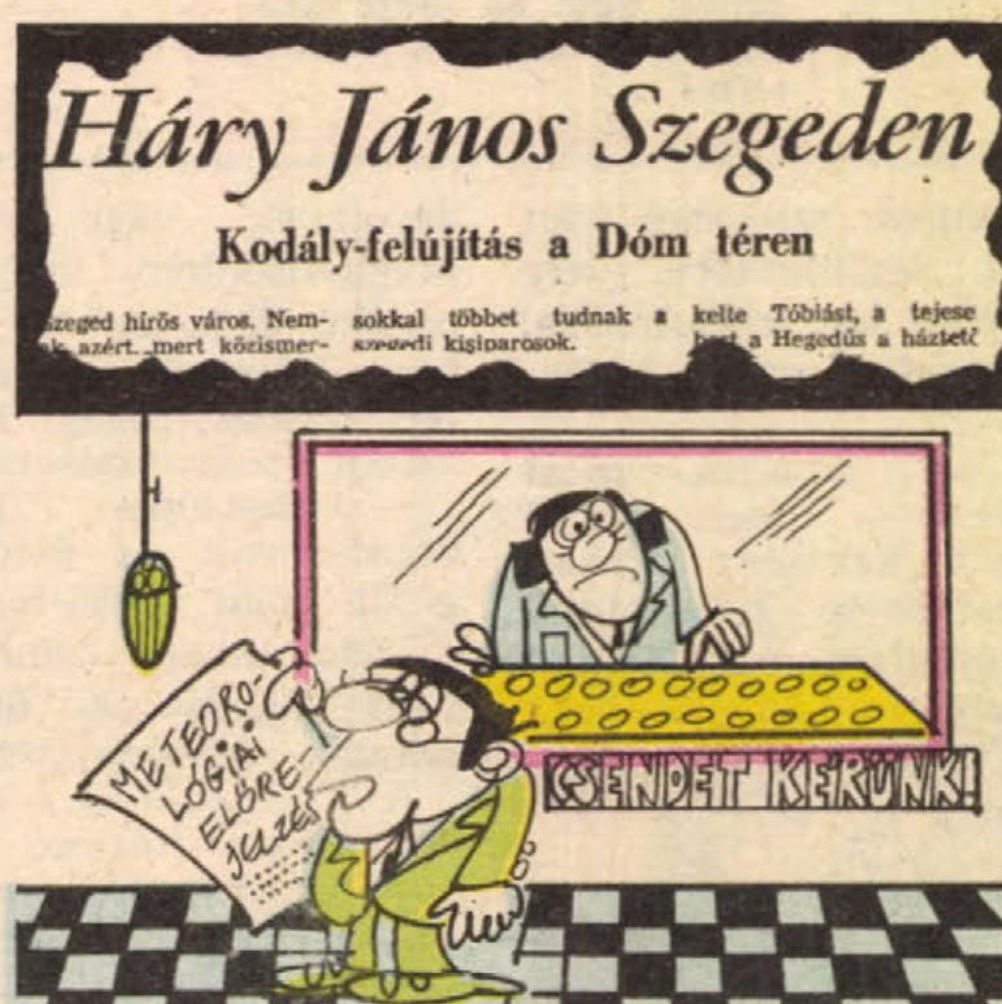
Fülöp György rajza

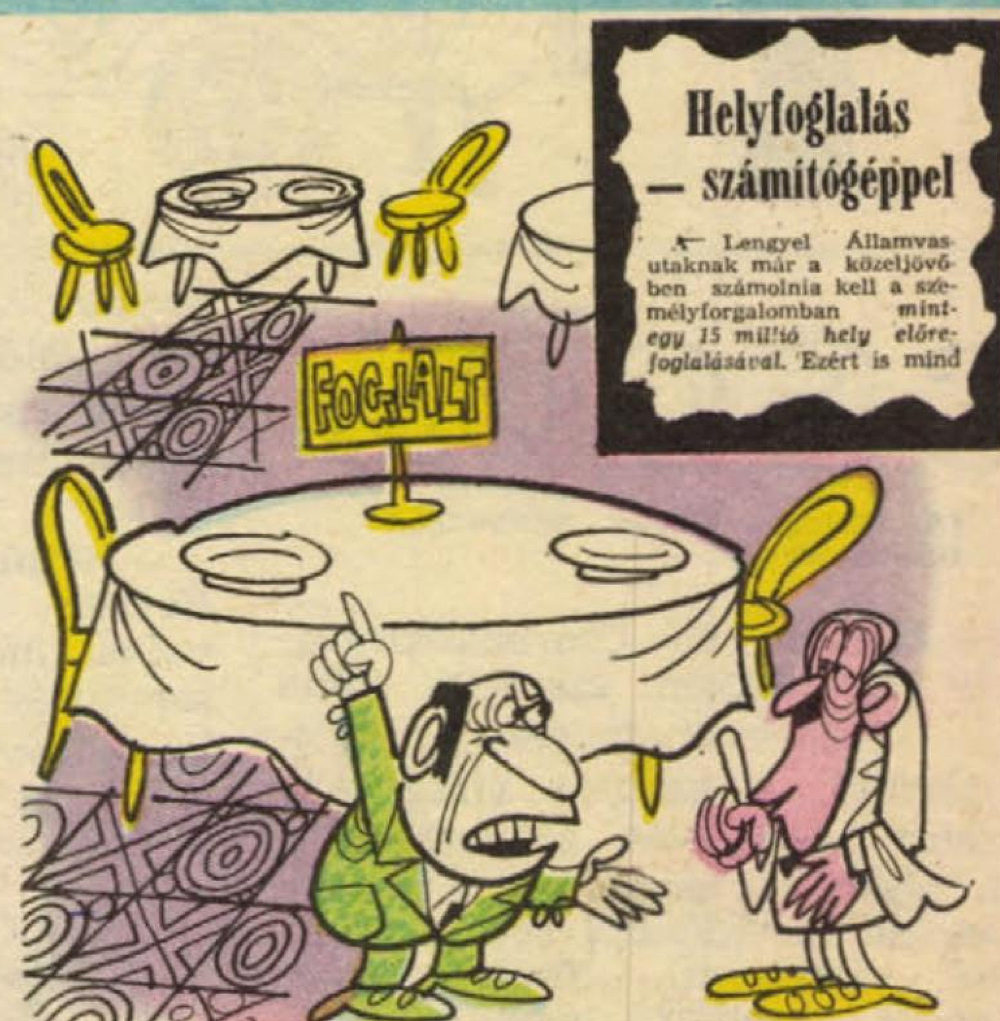
– Lehet, hogy a mi időnkben lassabban fotóztak, de gyorsabban futottak.

– No, még egy ugrás, és megvan az új lakás.

Háry János Budapesten.

– Ezt a helyet is számítógéppel foglalták le?

– Nem, uram, egy húszassal...

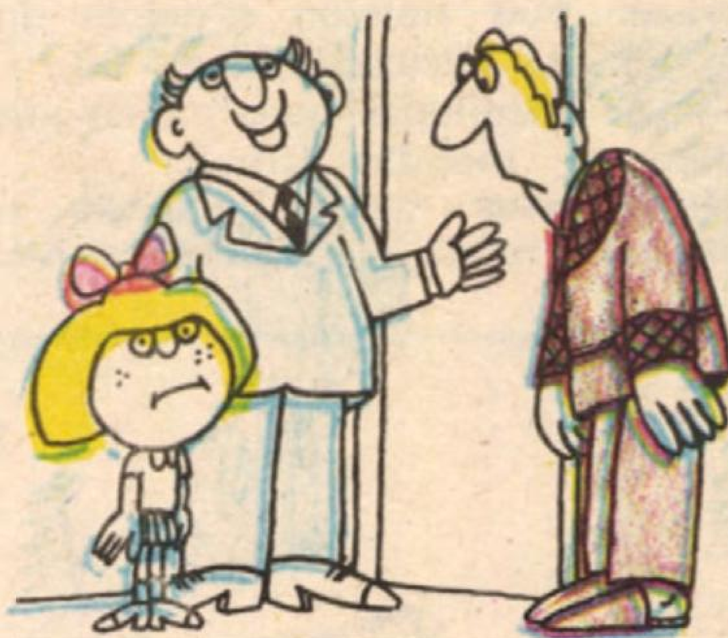
Dalol a lány

Kicsi, bűbájos lányával együtt átjött a szomszéd, ami voltaképpen nem szenzáció, hiszen perben-haragban nem vagyunk egymással. Csak mindenesetre érdekes, hiszen a köszönésen kívül bizony még nem hallottuk egymás hangját, jómagam is csak annyit tudok róla, hogy valami műszaki értelmiségi-féle. Dehát alig-ismerős szomszéd is átjöhet bizonyos emberi dolgok miatt. Például megkérdezni, hogy nálunk is szellemképes-e a képernyő, amikor a harmadik szomszéd fusizik, vagy este, már a kózértzárás után kölcsönkérni egy doboz gyufát.

Ám a szomszéd így mentegetőzött:

– Már elnézést, hogy betörtünk, jobban mondva bekéredzkedünk, de mi most olyanok vagyunk, mint a hajótöröttek. Ugyanis, mint látják — szimpatikus humorral esőfoltos tapétánkra mutatott —, odakint zuhog az eső, feleségem nagysága pedig mielőtt a fodrászhoz szaladt, retiküljébe tette az én kulcsaimat is. Tehát tekintsenek bennünket hajótörötteknek.

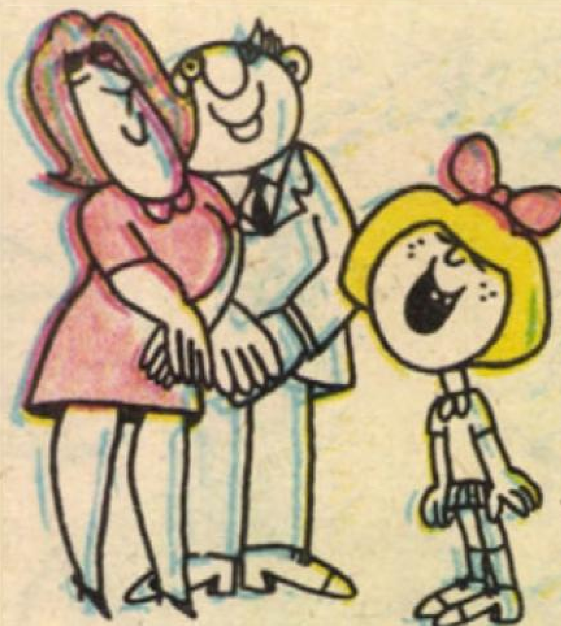
Természetesen székkel kínáltuk a hajótörötteket, majd kissé akadozva eszmecserébe kezdtünk a szomszéddal. Előbb az időjárásról, aztán a közlekedés borzalmairól, majd később, mert még mindig zuhogott az eső, s mert még min-

dig bura alatt ült a feleség nagysága, a város gondjairól, az ország gondjairól, a világ gondjairól. Szó esett tudományról, irodalomról, népköltészetről, s így utólag visszapergetve a beszélgetést, úgy emlékszem, az utóbbi témához vendégem csűrte-csavarta a csevegés menetét. S azért, hogy csak amolyan apropóként megkérdezhesse: véletlenül nem tudom-e a „Tisza partján elaludtam" című népdal teljes szövegét. Ha nem is véletlenül, de tudtam, mondtam, ő pedig szorgalmasan felírta a jegyzetfüzetébe.

Három nap múlva ismét csöngetett a szomszéd. Kért, hogy ruccanjunk már át egy kicsit, ha voltunk olyan szívesek, hogy az özönvíz idején befogadtuk őket. Mi persze, hogy átruccantunk egy kicsit, hiszen elvégre perben-haragban nem vagyunk egymással. Mint ilyenkor lenni szokott, pertut ittunk, persze. De ennek ellenére is csak csűrte-csavarta a szót a szomszéd, s érezhetően megint csak a népköltészethez akart kilyukadni. De a feleség erélyesen közbeszólt:

— Ne kertelj, Pista, hiszen tudhatnád már, hogy nem olyan emberek a szomszédok, akik előtt

kertelni kell! Kérdezd meg egyenesen, böcsületesen, hogy tudja-e azt a dalt, amiben valami olyasmi is van, hogy „Lehajtom fejemet a rózsám ölébe..."

— Hát erről van szó — mondta a szomszéd Pista —, szóval arról van szó, hogy mostanában ilyen dalokat hoz a lányom az óvodából. Szép dalok, szép dalok, csak sem az asszony, sem én nem ismerjük őket. A gyerek meg csak az első sorait tudja, s a folytatásért bennünket nyúz.

Míg diktálom a népdal szövegét, majd szétfeszített az öröm. Lelkesített a tudat, hogy ismét egy óvoda, ahonnan a papáknak, mamáknak népdalokat visznek haza a lurkók. Napokig nem hagyott nyugodni a lelkesedés, végül is felkerestem ama nagyszerű ovit. Ott egy olyan fiatal lányba botlottam, akit csak pironkodva tudtam óvónéninek szólítani. Tőle érdeklődtem e népdaltanítás iránt, illendően hozzátéve persze, hogy nemcsak mint magánember érdekel az ügy.

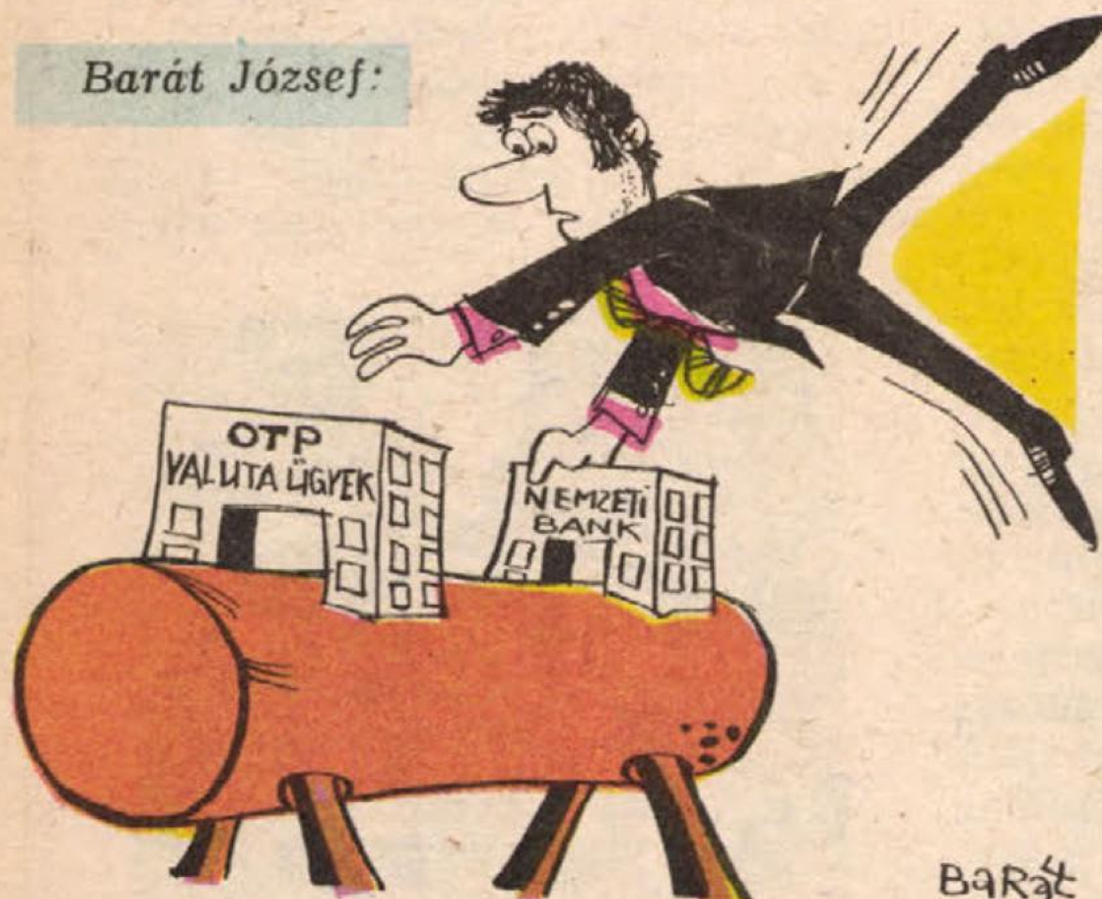
— Jajistenem, jajistenem — jajgatott ekkor az óvónéni —, sejtettem, hogy egyszer még lebukunk ezen. De higgye el, nem tehetünk róla. Munkaerőhiány van. Kevés a szakképzett óvónő. Ráadásul két kolléganőnk is szülési szabadságon van. Bizony, olykor megesik, hogy a nagycsoportosokat órákig is kénytelenek vagyunk a Terus nénire bízni. Ő a mi takarítónénink. És csak ilyen régimódi dalokat tud szegény.

Szegény? Én is tanulnék tőle szívesen. Hát az óvónéni?

Simon Lajos

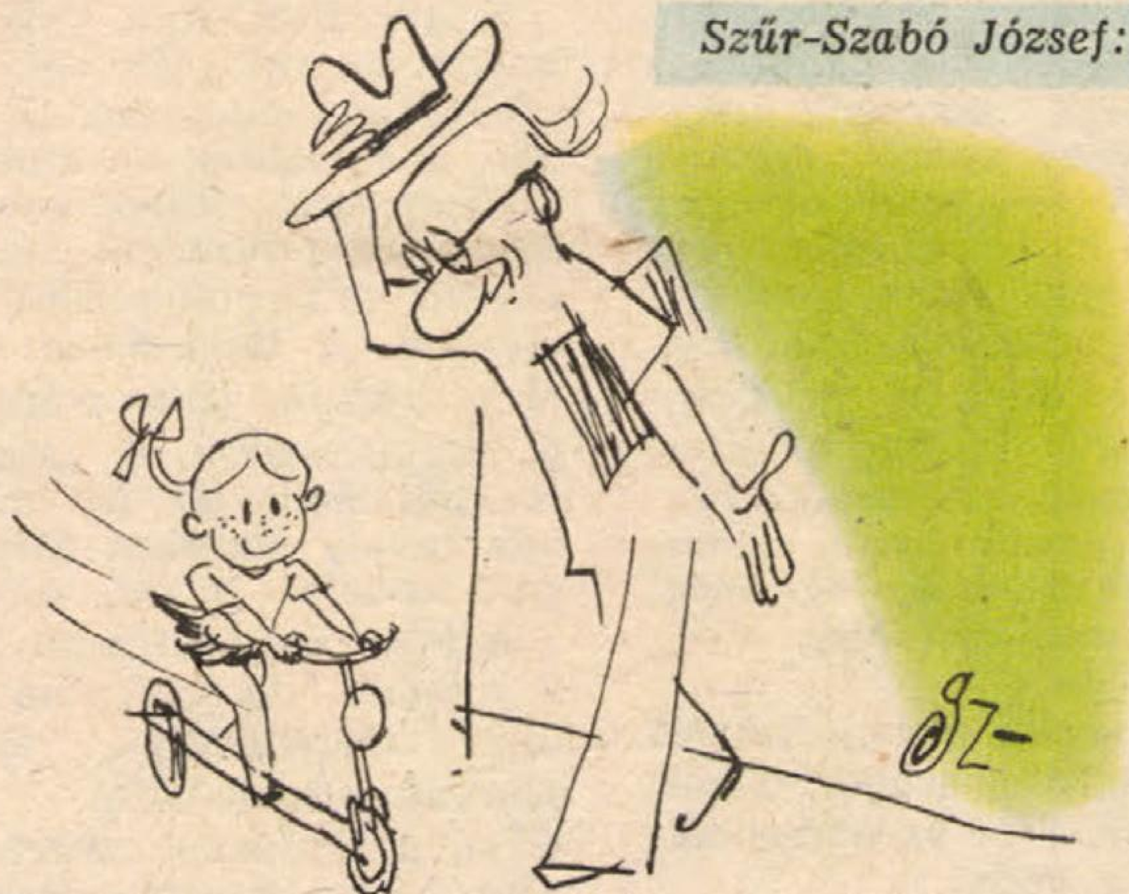
Megkérdeztük rajzolóinkat:
MIBEN ÁLLÍTANÁNAK FEL VILÁGREKORDOT?

Barát József:

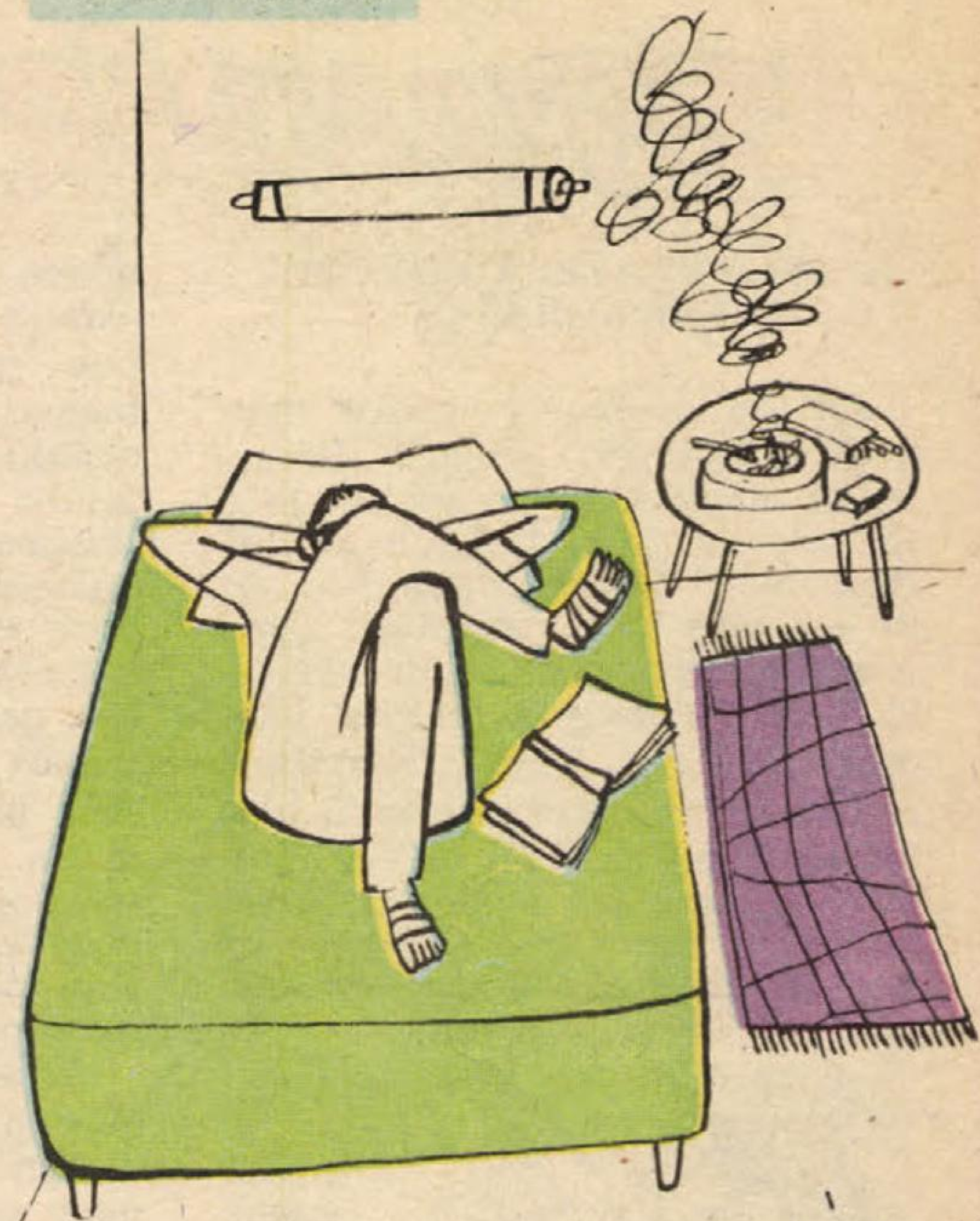
– Lólengésben, a „Magyar vándor" kombinációval.

Szűr-Szabó József:

– A nők tiszteletében.

Várnai György:

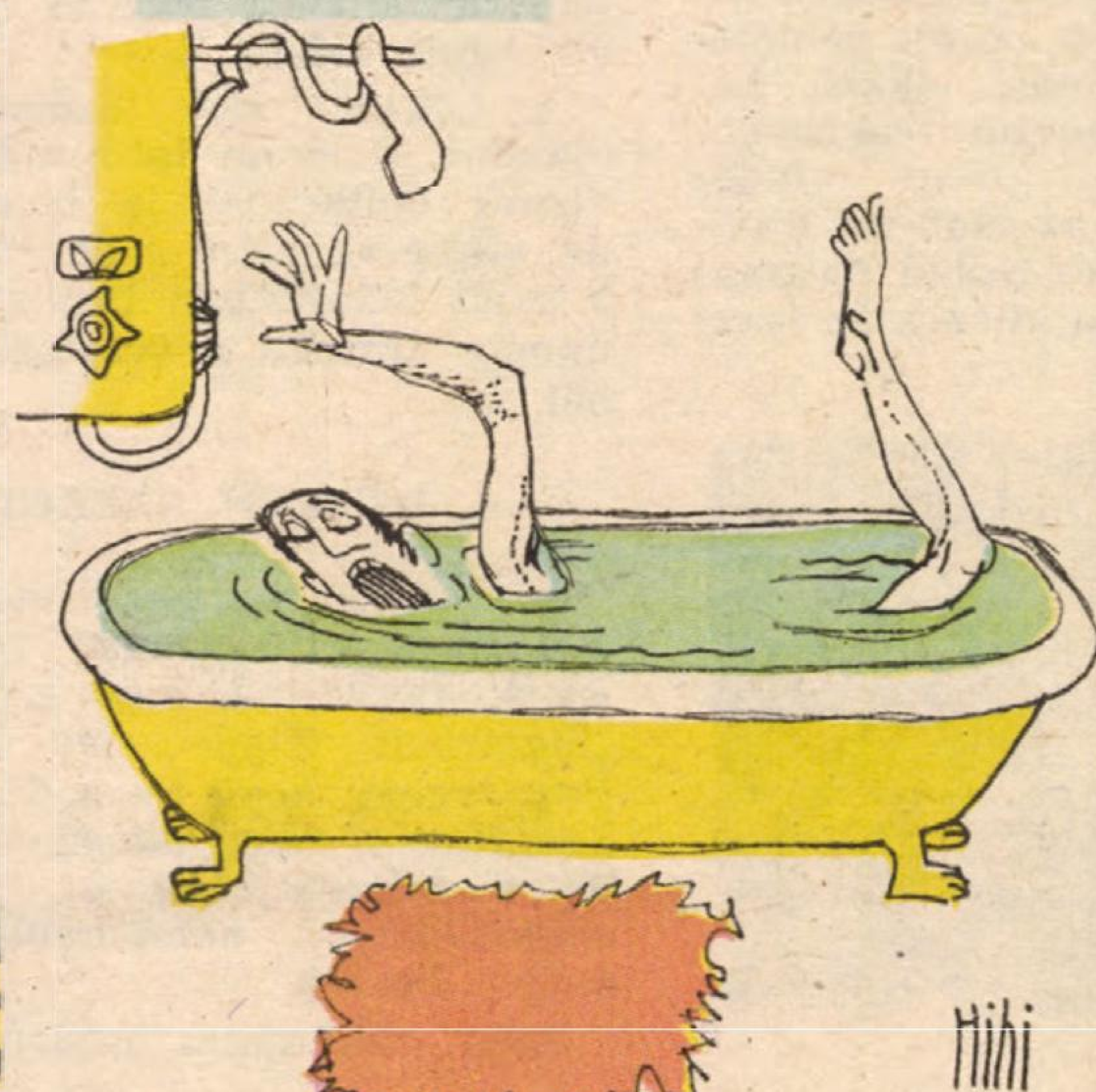
– Maratoni lustálkodásban.

Fülöp György:

– Magasugrásban. Csak egy lottó-főnyeremény kellene hozzá.

Hegedüs István:

– A házi műúszásban...

Erdei Sándor:

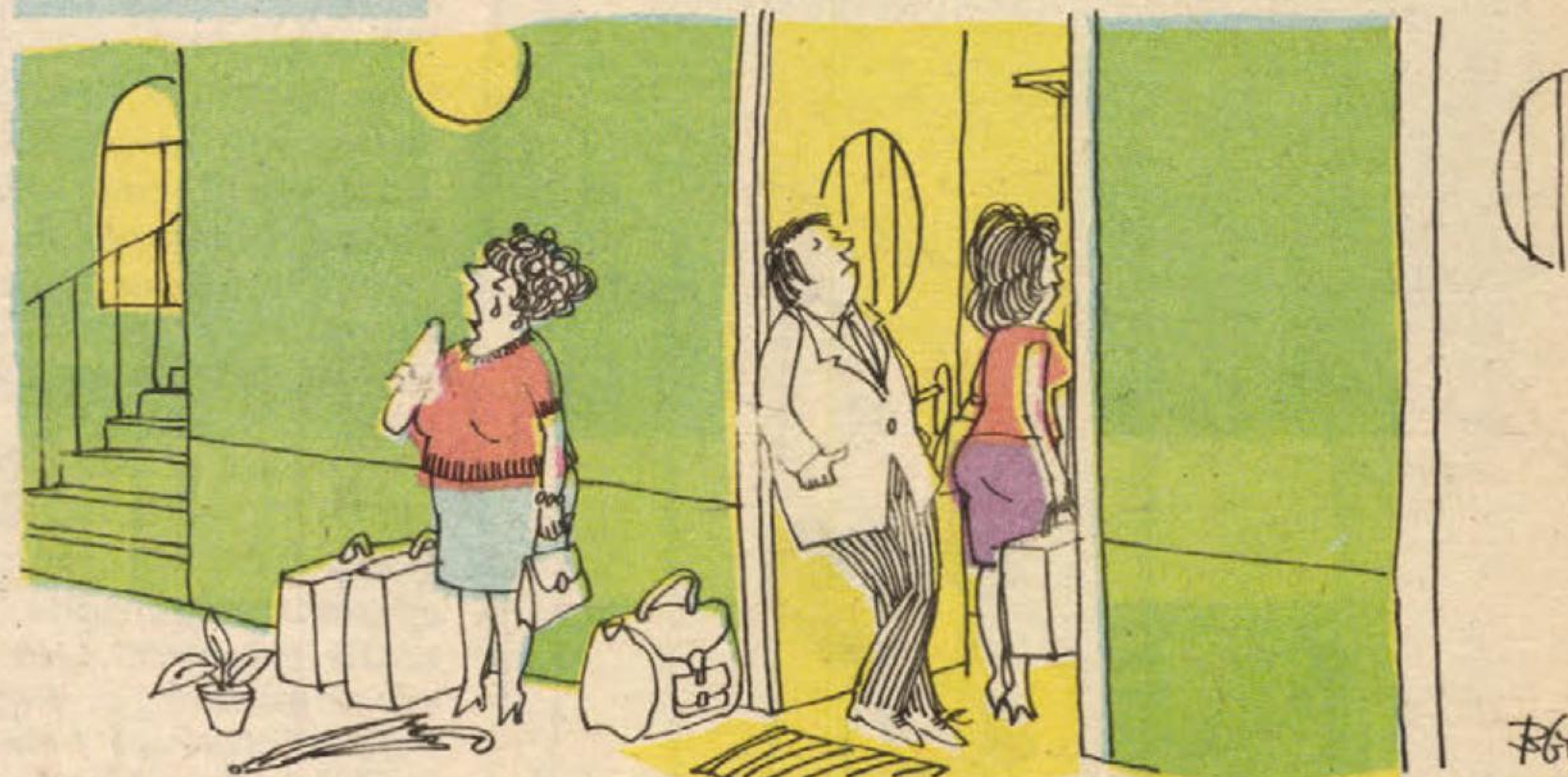
– Százméteres síkfutásban.

Dallos Jenő:

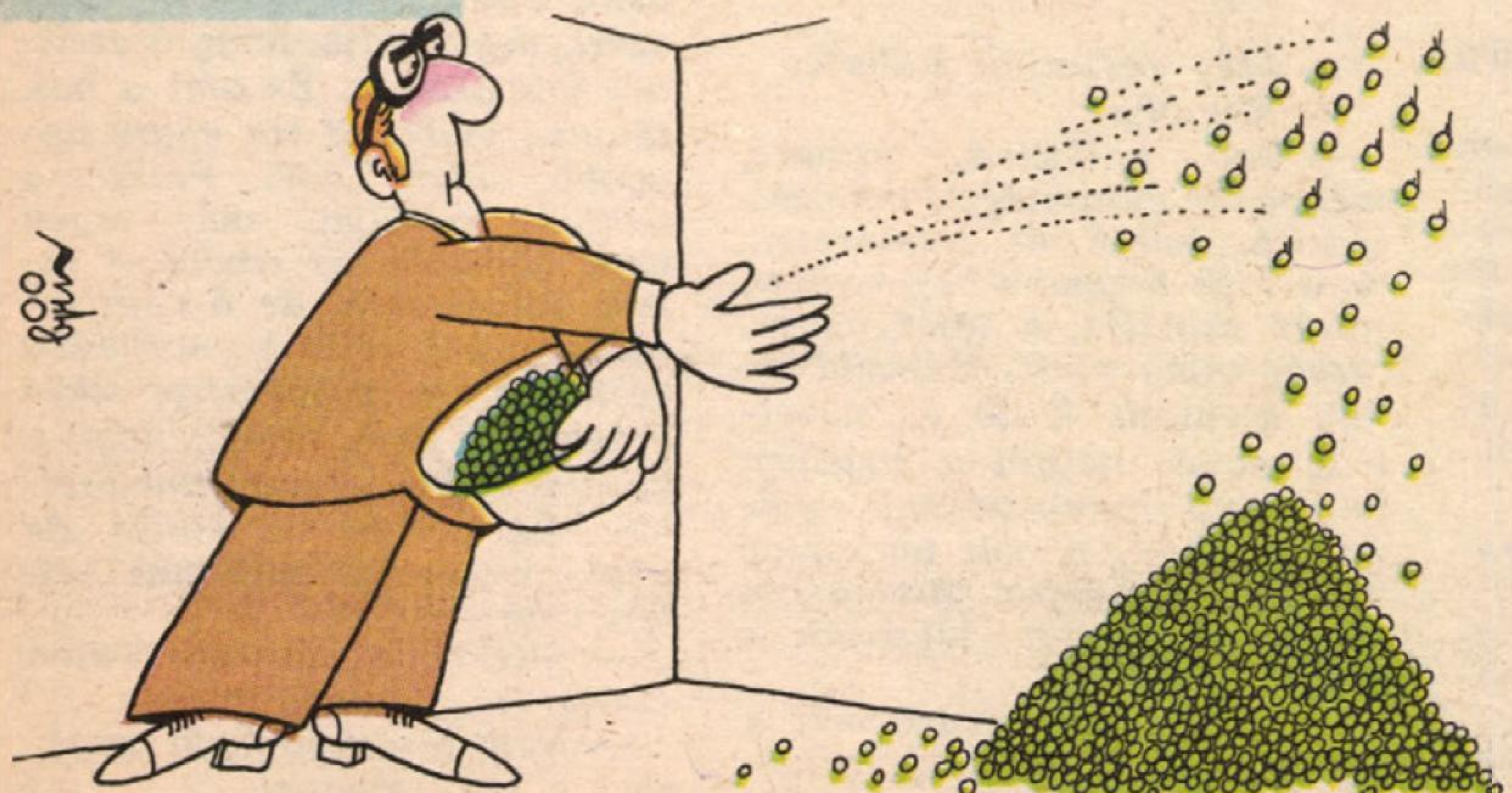
– Távgyaloglásban.

Brenner György:

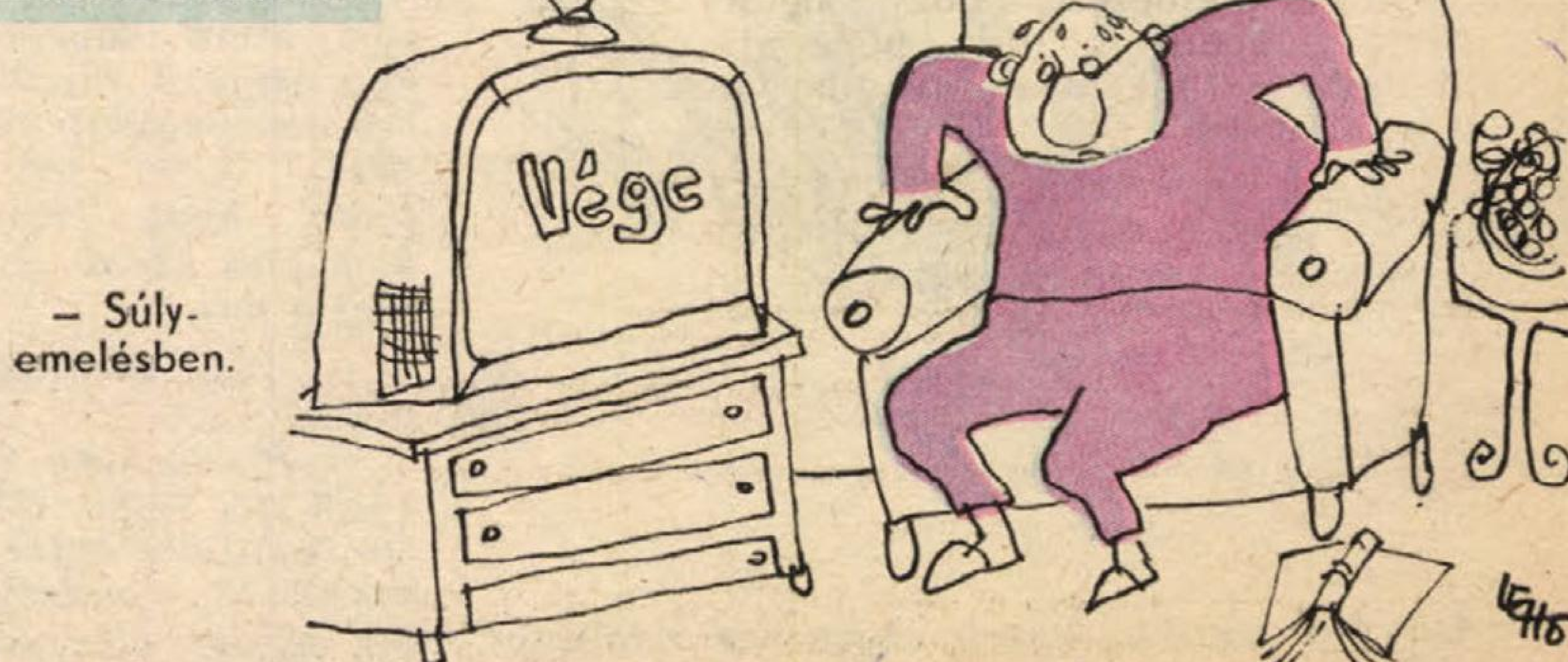
– Szakításban.

Balázs-Piri Balázs:

– A borsó falra hányásában...

Lehoczki István:

– Súlyemelésben.

TISZAALPÁR KILENC SZÁZADA

A NEGYVENEZER-EGYEDIK PARAGRAFUS

Anonymus és a krónikája nyomán keletkezett époszok azt állítják, hogy Alpáron zajlott le a IX. század nagy könnyűatlétikai eseménye: Zalán futása. Ám ezt az eseményt a történetírók azóta sem hitelesítették (talán hátszele volt Zalánnak?), Alpár létét csak 1075 óta lehet bizonyítani. A híres garamszentbenedeki alapítólevélben Szolnok és Vác mellett ott szerepel Alpár is, azért ünnepli a két várossal együtt ez az alföldi nagyfalu is az idén

a kilencszázadik születésnapját. Amikor néhány évvel ezelőtt Alpár összeházasodott Tiszaújfaluval, a romantikus lelkek azt javasolták, hogy az új falu neve Árpádfalva legyen, vagy Zalánfalva. A józan realitás győzött a romantikán, s így az „újszülött", az egyesített falu neve Tiszaalpár lett.

Nem is az a fontos, hogy egy falu hány éves és hogyan hívják, az a fő, hogy erős legyen és egészséges. Ami ezt az utóbbit, az egészséget illeti, azzal van egy kis gond.

Több mint ötszáz tanya tartozik a községhez. Oda orvost, patikát, egészségházat kitelepíteni nehéz volna. A tanácsban — igen okosan — kieszelték, hogy vesznek egy mikrobuszt, az majd menetrend szerint bejárja a tanyákat, összeszedi és behozza a faluba azokat, akiknek orvosi vizsgálatra vagy gyógyszerre van szükségük. A terv tehát megvan, pénz is van rá, csak éppen paragrafus nincs. Mert ámbátor két prókátor minden írást összeszetúrt is, aközött a negyvenezer paragrafus között, amellyel ma a tanácsok dolgoznak, egysem akadt, amely arról szólna, hogy egy falusi tanács egészségügyi mikrobuszt tarthatna a saját kezelésében.

Én aztán végképp nem vagyok híve a paragrafus-szaporításnak, de úgy érzem, erre az egyre még nagy szükség volna.

VÍZKÓSTOLÓ

A község főterén augusztus végén nagy plakátok hirdették, hogy a jubileumi ünnepségek sorozatában többek között bébiételek és babaápolási cikkek bemutatójára, valamint teakóstolóra kerül sor... Hogy mindez miért tartozik az ünnepi programba, azt nehéz volna megmagyarázni, még ha kilencszáz évvel

ezelőtti babaápolási cikkeket mutatnának be, vagy akkori teákat kóstoltatnának...

Szerencsére, ezek csak mellékhajtások, volt itt sok értékes, tartalmas rendezvény és más módon is készültek az ünnepi évre. Elhatározták többek között a tanácsháza felújítását, új gyógyszertár és új művelődési ház felépítését. A tanácsháza felújítása el is készült. (Bizonyára az volt a legfontosabb.) A gyógyszertár is épül már. Az új művelődési ház tavaly lerakott alapjain vígan virágzik a réti pipitér...

A téesz építőbrigádja kezdte el a munkát, de aztán az alapozás után abbahagyták, elvonultak szarvasmarha-istállót építeni. (Hja, a fontossági sorrend!) Később aztán le is mondtak a munkáról, azaz hivatalos finomsággal fogalmazva: hozzájárultak, hogy a tanács új kivitelezőt keressen. Most már újból hordják a téglát az épülethez, s van remény rá, hogy lesz művelődési háza a falunak, még az ezredik évforduló előtt.

Az igazi nagy születésnapi ajándék az lenne, ha a regionális vízmű építkezése is befejeződne végre az idén, s az emberek a saját lakásukban tarthatnának ünnepi kóstolót a vezetékes vízből.

A HŰTLEN SZERETŐ

Sámsonnak hajdan a hajában, Alpárnak a Tiszában volt az ereje. Így ír a régi krónikás: *„Határbeli fölgye elég termékeny volna, hogy ha a Tiszának áradásaitól nem háborgattatnék, de e fogyatkozását a Tiszából eredő javak némineműképpen helyre hozzák."*

Sokat háborgatta hajdan a Tisza a falut, de amikor a szabályozás után az élő víz öt kilométerre elkerülte Alpárt, akkor tudták meg az itteni emberek igazán, hogy rossz a rosszal, de még rosszabb anélkül. Az a nagy élénkség, amely a tiszai hajózással járt, megszűnt. Alpár elvesztette kapcsolatait, évtizedekig csak vegetált a holtág partján.

Az utóbbi esztendők „némineműképpen helyre hozták" Alpár nagy „fogyatkozását". Ipart kapott a falu, amellett határbeli

földjei is jól fizetnek. Szövetkezetei erősek, van dohány bőven. Most kivételesen ne ötszázas bankókra tessenek gondolni, hanem a valódi, szép, nagy, sárgalevelű dohányra, amelyből több mint négyszázholdnyi terem az alpári határban. Ez, persze, amolyan „dohányt" is hoz egy szakajtónyit, sőt, egy vesszőkosárnyit is. Egyébként gyönyörű vesszőkosarakat is „termelnek" itt, a helyi háziipari szövetkezetben, de annak csak a híre marad itthon, a sok szép vesszőből font holmi mind külföldön talál gazdát.

És küszöbön áll a nagy diadal: a hűtlen szeretőt, a Tiszát, hamarosan visszaszerzi Alpár. Ha megépül a harmadik tiszai vízlépcső, akkor az élő és a holtágat egybemossa a víz, nagy üdülőtelep épül itt, s a „Tiszából eredő javak" ismét gazdagítani fogják Tiszaalpárt.

Radványi Barna

TAKARÍTÓNŐ-HIÁNY

– Elég, ha naponta kétszer végigmegy a folyosókon, Matildka...

ELVONÓKÚRA

Elhatároztuk, hogy megmentjük Iszap Oszkárt — kezdte el mesélni Örvény Jenő, alanyi költő a szárazgőzben barátjának, Vajon Lajosnak, majd így folytatta: — Gondolom, tudod, hogy kiről van szó, nem kell neked bemutatnom.

— Olvastam tőle néhány dolgot — mondta Vajon Lajos. — Azt hiszem nagyon tehetséges.

— Nagy tévedés öregem, nagyon tehetséges én vagyok. Iszap nem tehetséges, hanem egyenesen zseniális, ő a földreszállt talentum. Jól emlékszem arra, amikor a Papsajt című verseskötetével belerobbant az irodalomba. Mindenkinek elállt a lélegzete.

— Én is olvastam, tényleg biztató volt.

— Igen, de tulajdonképpen semmiség volt a Csöröm-csöröm című következő kötetéhez, vagy a Pipakupakom című novellagyűjteményéhez képest. Ekkor már mindenki tudta, hogy Iszap Oszi az ügyeletes zseni. És ekkor történt a baj.

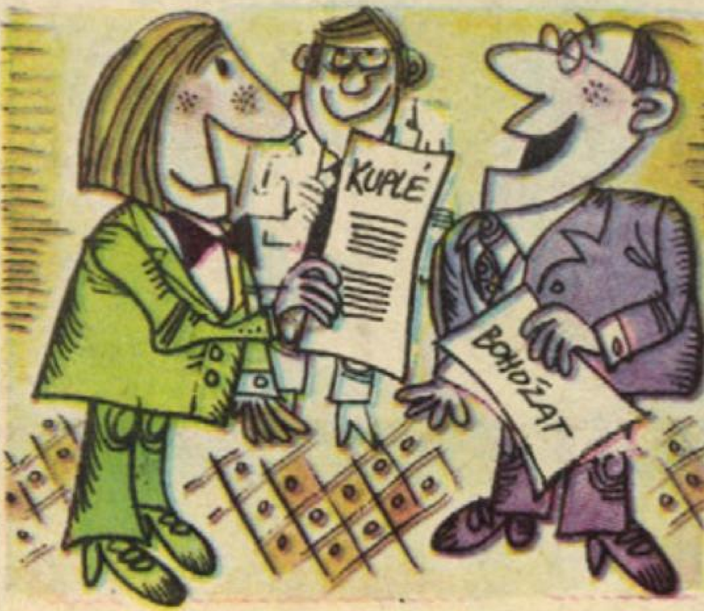
— Rossz társaságba keveredett?

— Sajnos igen. Az egyik barátja egy kabarészínész, a másik pedig dramaturg a TV szórakoztató főosztályán. És velük együtt elkezdett...

— Inni?

— Bár csak inna. Sokkal rosszabb.

— Kábítószer?

— Még rosszabb. Kabaré!

— Micsoda?

— Jól hallottad, kabaré, mégpedig villámtréfa, bohózat, szatíra, kuplé és humoreszk. Ami még nagyobb baj, nyilvánosan csinálja, a saját nevén, ország-világ előtt. Képzeld el, egy zseniális költő és novellista egyik napról a másikra felcsapott humoristának. Akkor, amikor fel volt terjesztve már Palánta-díjra. Mondanom sem kell, rögtön kihúzták a nevét a listáról.

— Pedig nagy sikere volt a kabaréban!

— Éppen azért. Egy kabaréíró, egy közönséges humorista, csak nem kaphat Palánta-díjat? Persze mi, a barátai, tudtuk, mi a kötelességünk. Elvonókúrára vittük.

— Elvonókúrára?

— Igen, elvonókúrára, mégpedig kabaréba, zenés színházakba, éjszakai lokálokba. Azt akartuk, hogy undorodjon meg attól, amit csinál, azt akartuk, hogy rázza ki a hideg egy-egy poénnál, szóviccnél, harsány röhögésnél. A legrosszabb műsorokra cipeltük, éjjel-nappal, mértéktelenül tömtük őt humorral, kabaréval, dalban és prózában.

— És mi lett az eredmény?

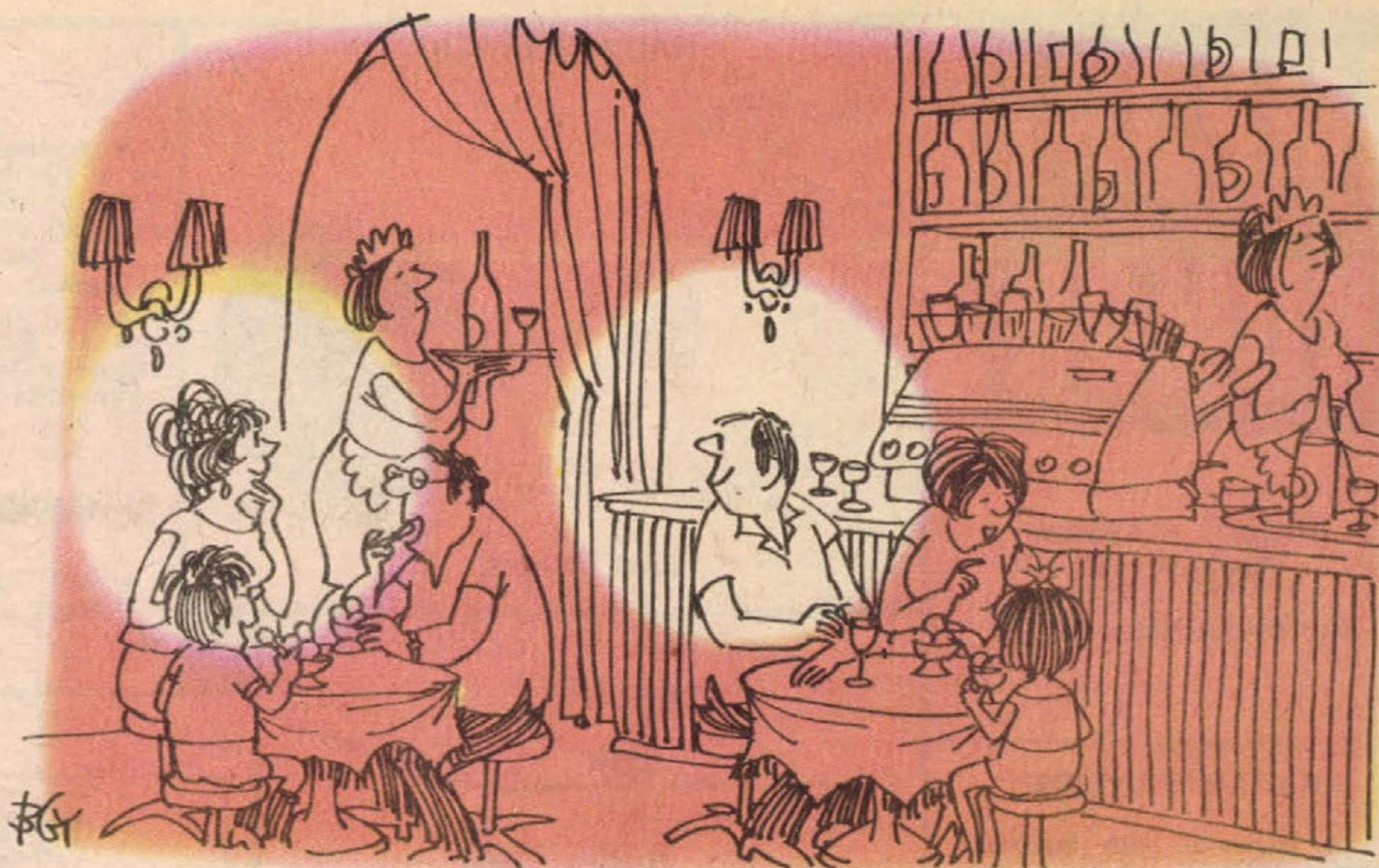
— Könnyesre röhögte magát. Vagy azért, mert tetszett neki, amit látott-hallott, vagy azért, mert tudta, hogy ő ezeknél jobbakat ír. És ami a baj, tényleg jobbakat írt, egyre nagyobb sikere volt. Persze a verseit, novelláit már régen nem közölték az irodalmi lapok, folyóiratok, de ő nem törődött ezzel, idült humoristává vált, csak a pillanatnyi siker érdekelte. Nem csoda, hogy a barátai lassan elmaradtak mellőle. Én voltam az utolsó, de végül nekem is szakítani kellett vele.

— Miért? — kérdezte Vajon Lajos.

— Nem járathatom le magamat a barátságával.

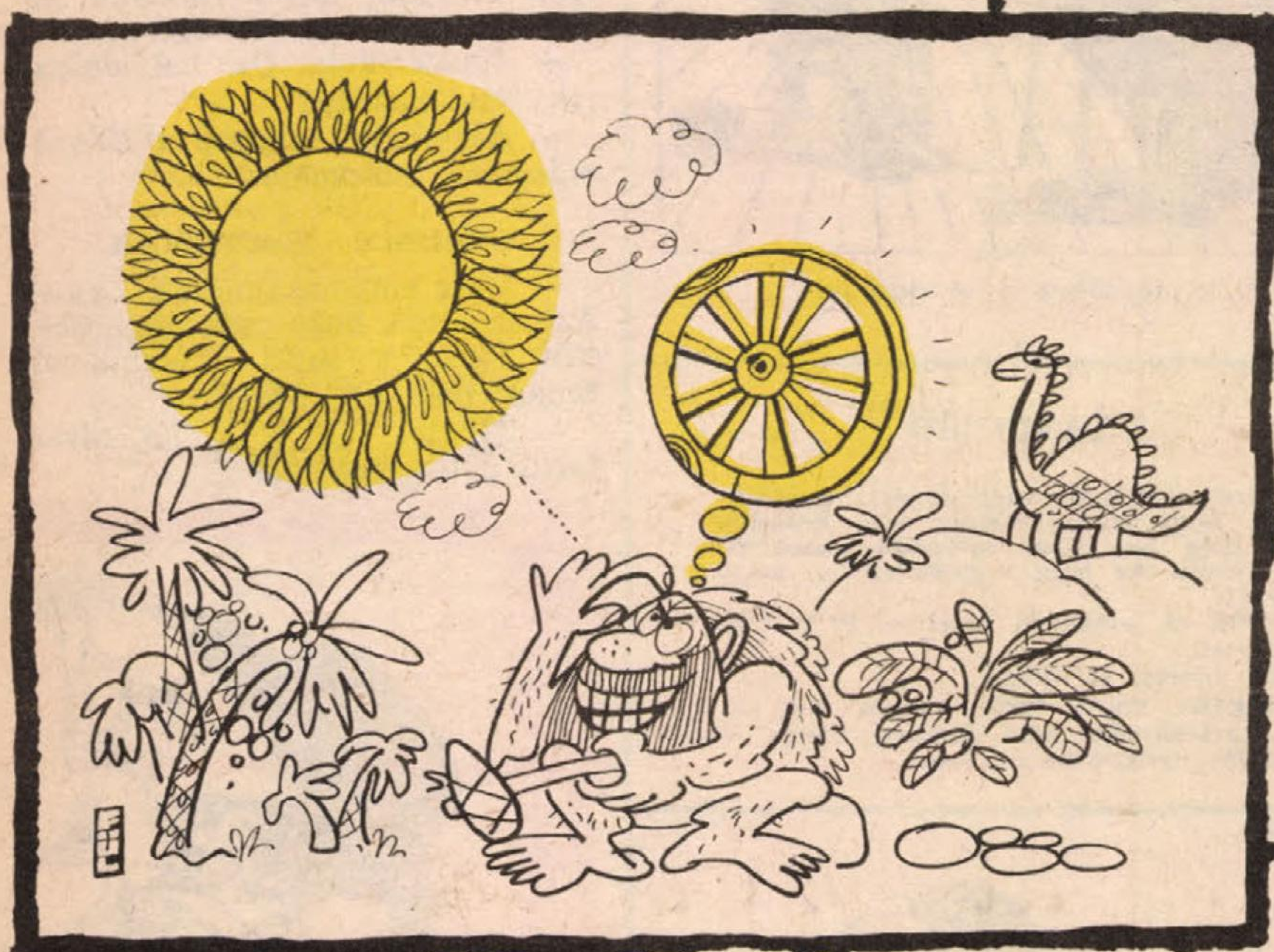
Miklósi Ottó

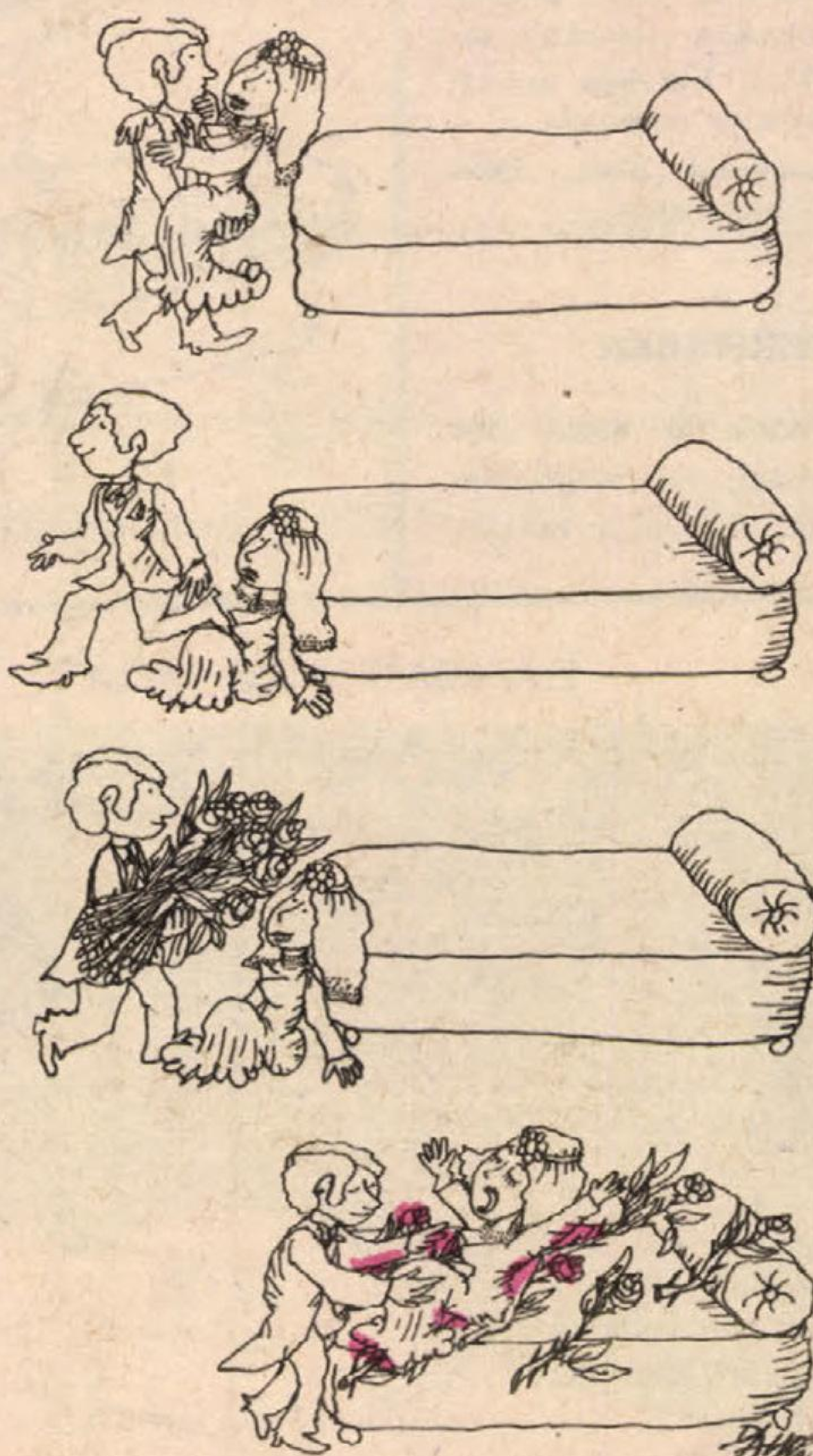
VÁRNAI,
BRENNER,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ,
LEHOCZKI,
DALLOS,
BALÁZS-PIRI

SORSFORDULÓ

IMPORT HUMOR

(Rajzok a szófiai „Strsel”-ből, viccek Gabrovóból)

NAGY OPERÁCIÓ

ÚJ ÁR

A festőművész fölajánlja megvételre a festményét annak a kereskedőnek, akitől a vásznat vette. A kereskedő 50 levát ajánl a képért.

— 50 levát? — kérdi csodálkozva a művész. — Csak a vásznat 150 leváért vettem magától!

— Az igaz, kedves művész úr, de akkor még tiszta volt — válaszolja nyugodtan a kereskedő.

GABROVÓIAK KÖZÖTT

— Hol van a jegygyűrűd?

— Ezen a héten a feleségem hordja.

SAJÁT TERMÉS

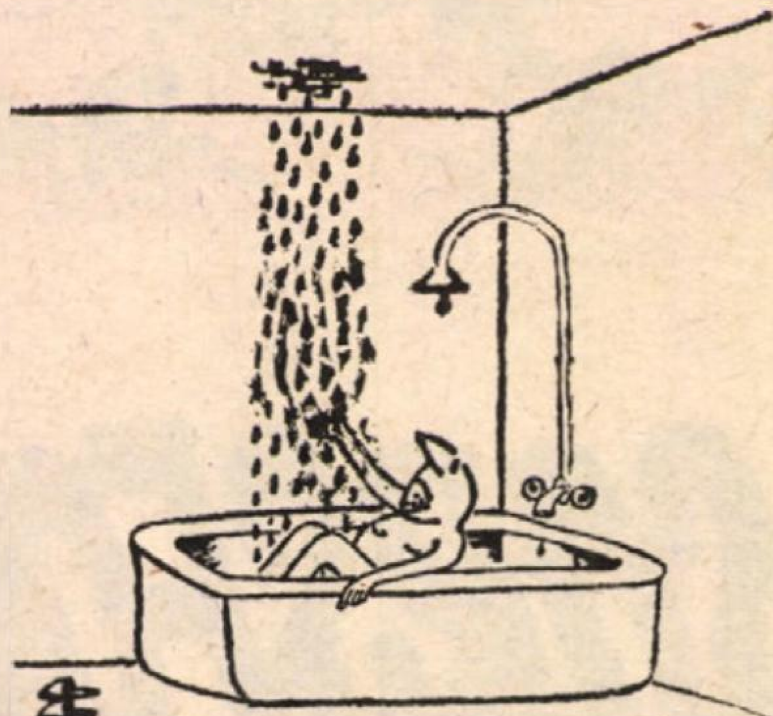
A gabrovói sült burgonyát készít ebédre és meghívja egyik ismerősét.

— Ne restellje magát, egyen amennyit bír. Saját termés!

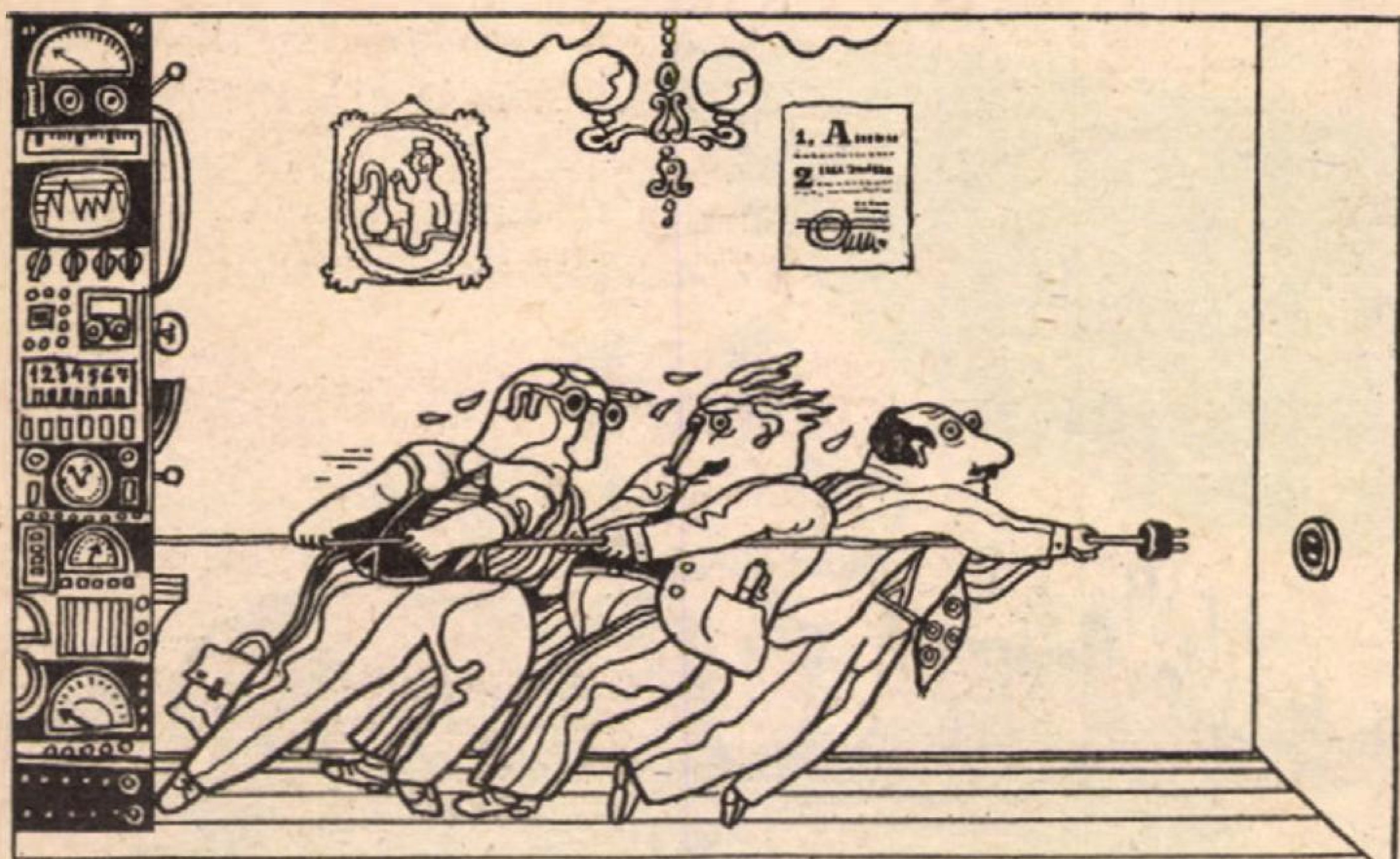
— Saját termés? Nem is tudtam, hogy kertje van...

— Kertem nincs, de megvásároltam a családi sírhelyet és amíg valaki a másvilágra nem szenderül közülünk, burgonyát termesztek rajta.

ZUHANY

– Itt repülnek a madárkák!

– Most vehetünk egy másik gépet! Ennek nem ér a zsinórja a konnektorig!

A TANULSÁG

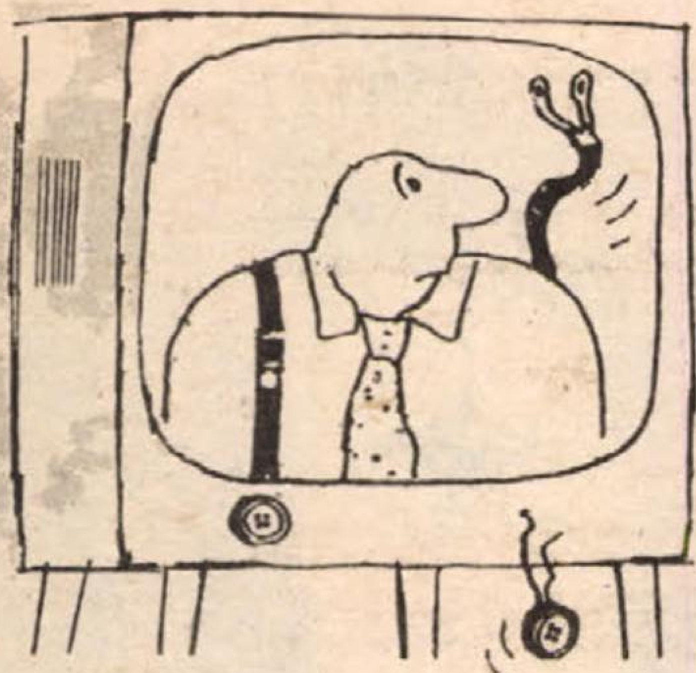
Az öreg gabrovóit meglátogatja a szomszédja, hogy pénzt kérjen tőle kölcsön, pedig még az előző tartozását sem fizette vissza. Az öreg végighallgatja, majd így szól:

— Vedd el, amennyi kell! — és a fiók felé mutat.

— De hiszen ez üres...

— Hogyne volna üres, hiszen még az előző tartozásodat sem fizetted vissza — válaszolja nyugodtan az öreg.

PECH

OLCSÓ HOTEL

A gabrovói megszáll egy nagyon olcsó hotelban. Éjszaka poloskák támadják meg. Felkel, kinyitja az ajtót, majd igen zajosan becsukja.

— No, jól rászedtem őket. Most azt hiszik, hogy kimentem.

AZ ÉTTEREMBEN

— Pincér, az előbb az asztal alá gurult 10 sztotinkám, ha megtalálja adja ide, ha nem, legyen a magáé.

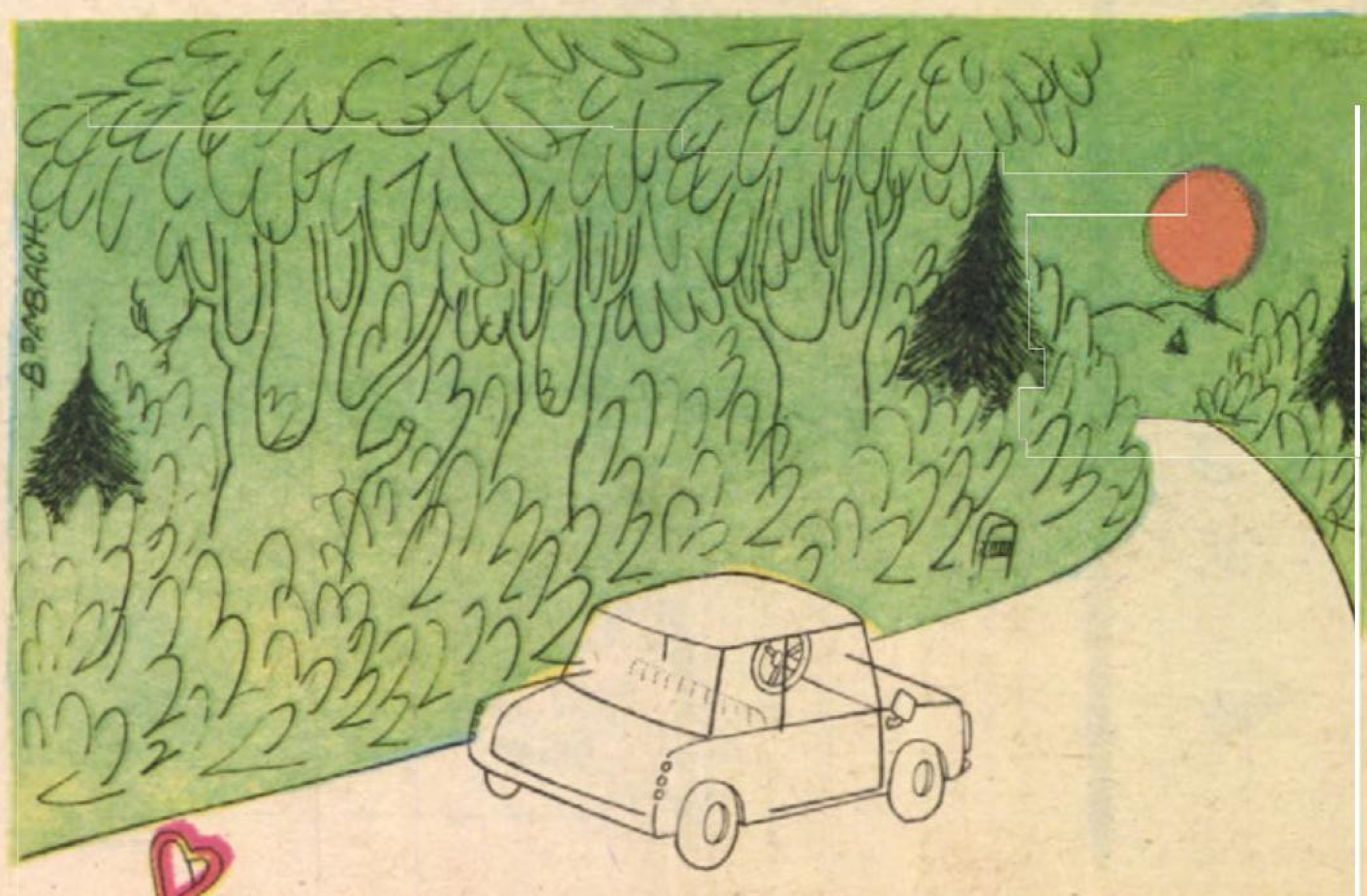
– Archimedész, hol vagy?!

STREBER BEOSZTOTT

– Nyugalom, főnök kartárs, biztos, hogy minden rendben lesz...

ELAKADÁST JELZŐ TÁBLA

SZILÁNKOK

ROSSZ ALVÓ

Z. nagyon rossz alvó. A napokban kétségbeesetten bekopogott egy kórház sebészetére, és arra kérte az orvost: műtét előtt altassák el, aztán operáció nélkül hagyják őt pihenni másnap délig.

GYŐZELEM

L. a világ legnagyobb hadvezérei közé tartozik. Önmagát is képes legyőzni.

IN FLAGRANTI

Brahovácz meséli:

— Tegnap délelőtt váratlanul hazamentem és rányitottam az ajtót a feleségemre.

— És?

— Ötévi házasság után, most először...

— Megcsalta?

— Dehogy. Törölgette a port a bútorokról...

OSTOBA DIVAT

— Nagyon helytelenítem azt az ostoba divatot, hogy sok nő mélyen kivágott, kacér ruhában jár be dolgozni a munkahelyére...

— Egyetértünk. Ön hol dolgozik, fiatalasszony?

— Akt-modell vagyok a Képzőművészeti Főiskolán.

CSALÁDI PERPATVAR

— Most kell hazajönnöd, Lajos? Azt mondtad, hogy csak egy fröccsöt iszol a sarki kocsmában. Ennek már hat éve!

— Tehetek én róla, ha olyan lassú a kiszolgálás?!

TÜCSÖK és BOGÁR

Különleges szájízű vendégek kiszolgálására?

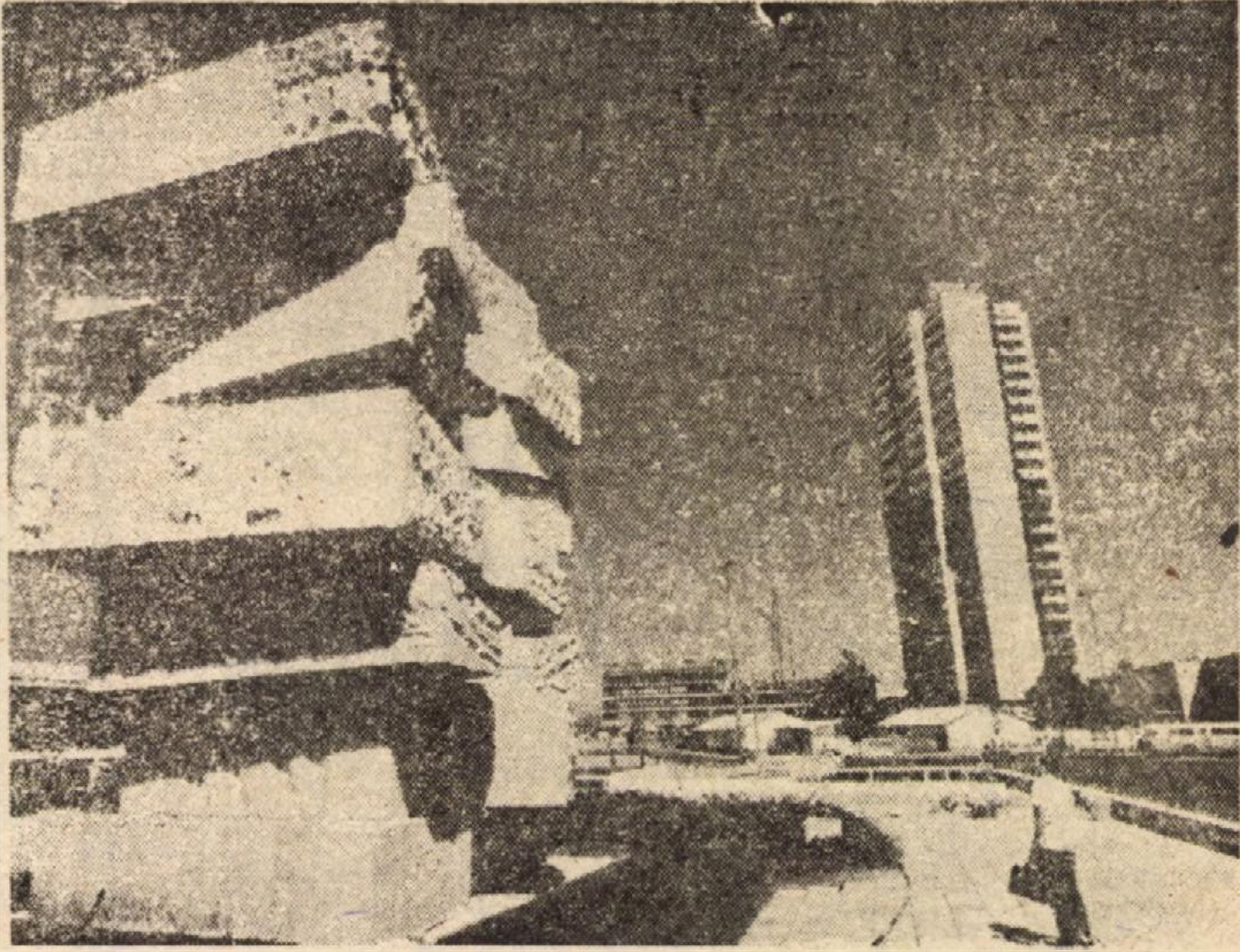
(Miskolcon fényképezte Bazsányi György, miskolci olvasónk)

És mit szól ehhez a KÖJÁL?

(Szentendrén, a Görög Kancsó étteremben fotózta Szerb Jenő)

KEDDEN AVATJÁK

Augusztus 19-én, Szolnok fennállásának 900. évfordulója tiszteletére jubileumi emlékművet avatnak. A kilenc méter magas emlékmű — Gyurcsek Ferenc szobrászművész alkotása — Szolnok kilenc évszázados történetét tükrözi domborműveiben.

És mikor avatják a szép ferde toronyházat?

(A Hétfői Hírekben észlelte Szolcsánszky Lászl…

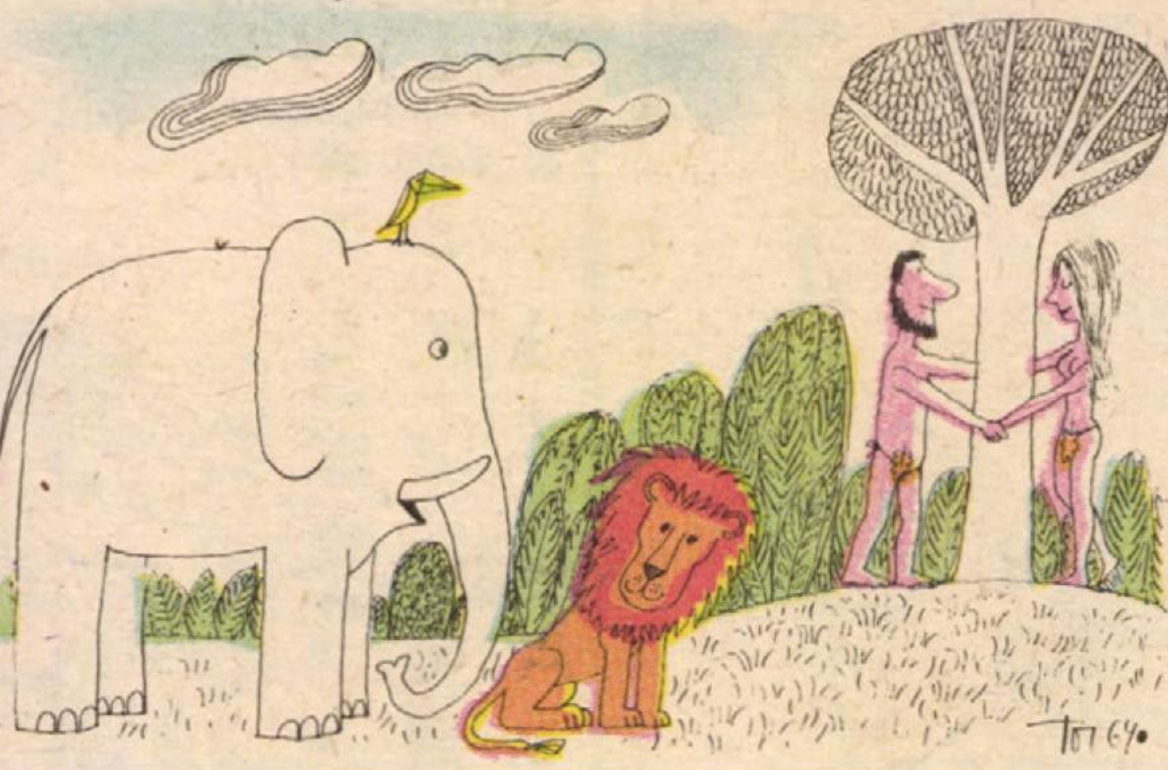
mű üzlet papírból készült takarókat, párnákat, matracokat hozott forgalomba. A papírágynemű egyéb előnyös tulajdonságai mellett, nagyon könnyű, télen kellemesen hűsít, nyáron pedig nagyszerűen tartja a meleget.

Ügyes!

(A Zalai Hírlapból ollózta Horváth Imre)

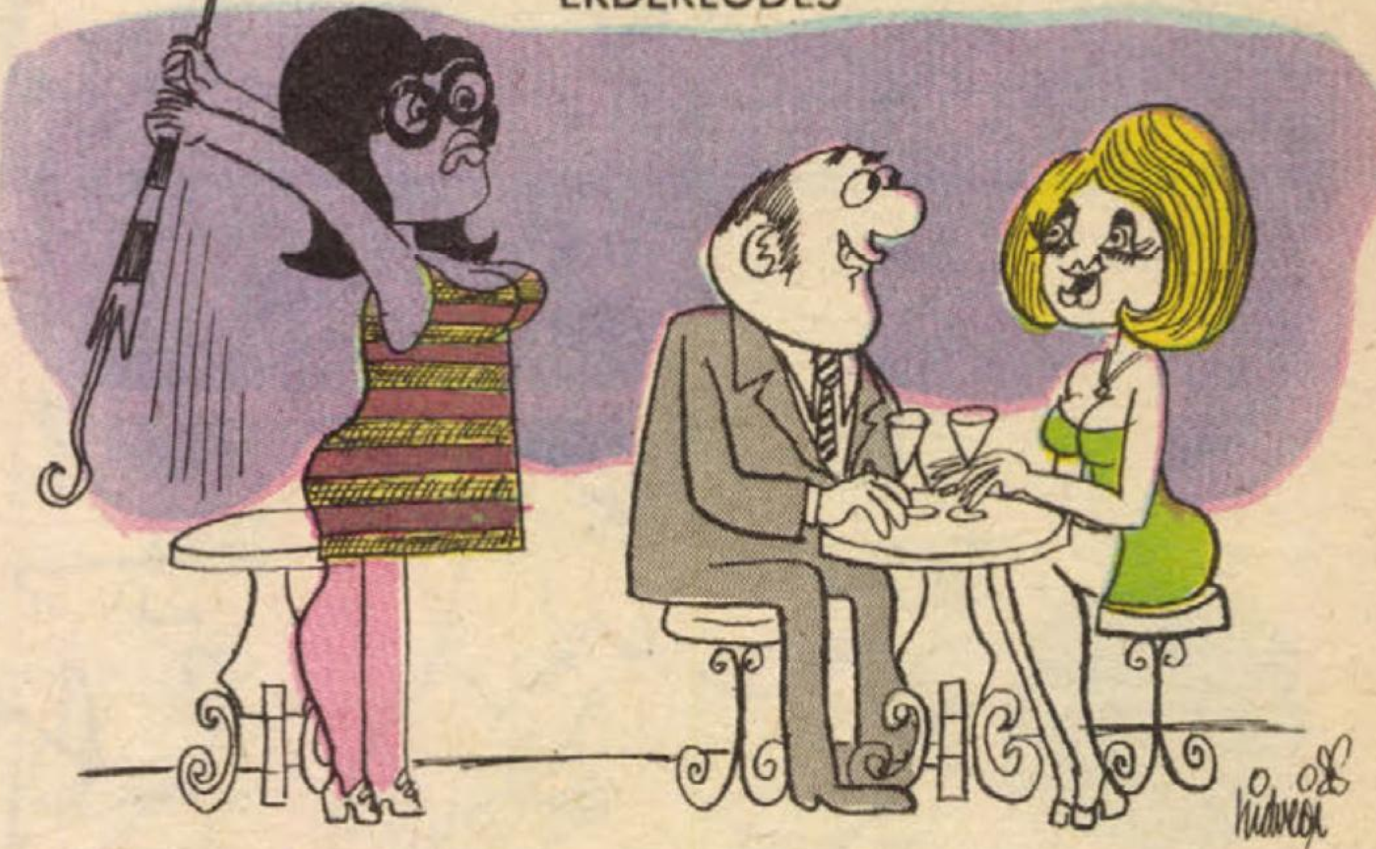
Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

A PARADICSOMBAN

– Nézd, őket az isten is egymásnak teremtette.

ÉRDEKLŐDÉS

– Mondd, szívecském, a feleséged fekete és szemüveges?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Ügyfél érkezik. A portás megállítja.

— Mit óhajt?

— Az igazgatóval szeretnék beszélni!

— Sajnos, az igazgató reggelizik, és csak a titkárnője zavarhatja.

— Akkor jelentsen be a titkárnőjénél!

— Sajnos a titkárnő reggelizik, és ilyenkor senki sem zavarhatja.

Itt levágandó!

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

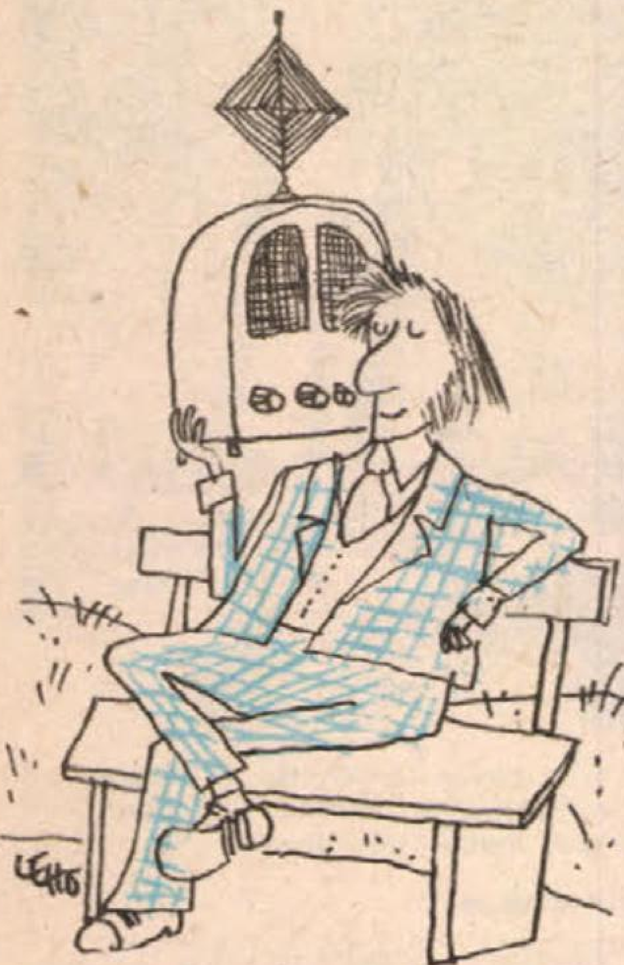

AZ UTCÁN

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK!

DIVAT A RÉGI

CSALÁDI DIADALMENET

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

A tanfelügyelő meglátogat egy iskolát és véletlenül a kezébe kerül Kovács Pisti dolgozatfüzete.

— Nem értem — mondja a tanfelügyelő —, hogyan lehet egyetlen dolgozatban két tucat hibát csinálni?

— Fogalmam sincs — feleli a tanító —, valószínűleg az egész rokonság segített neki...

A vadászt megkérdezik: mi szükséges ahhoz, hogy valaki nagy vadakra vadásszon?

— Három dolog. Jó szem, nyugodt kéz és erős hang.

— Az erős hang miért kell?

— Hogy meghallják, ha egy fa tetején ülök és segítségért kiáltok...

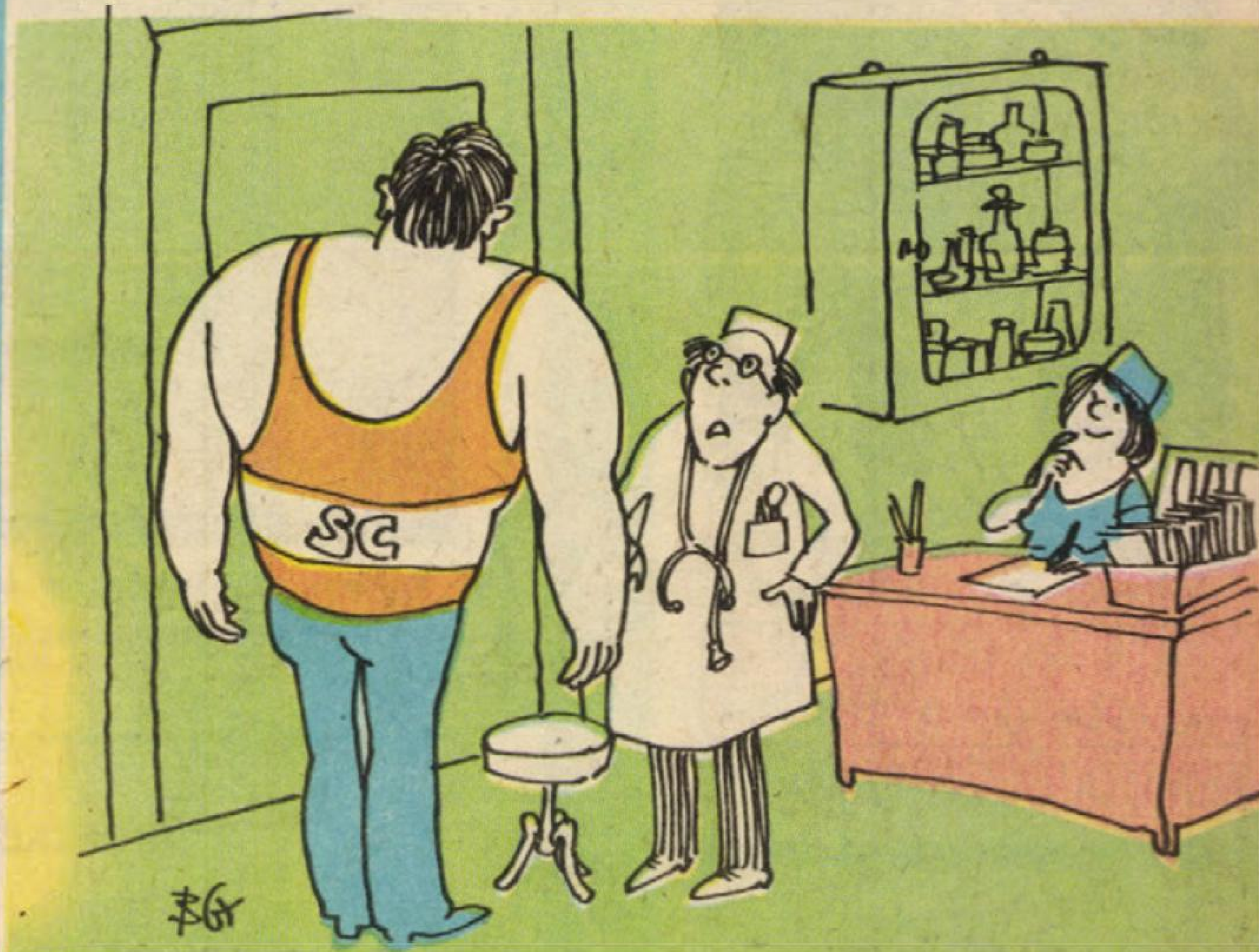

FÉLÉNK BEOSZTOTT

– Mondd, hogy érzed magad az új munkahelyeden?
– Erre, öregem, csak igazgatói engedéllyel válaszolhatok...

SPORTORVOSNÁL

– Nyakunkon az olimpia, át kell térnünk egy radikálisabb tápszerre!

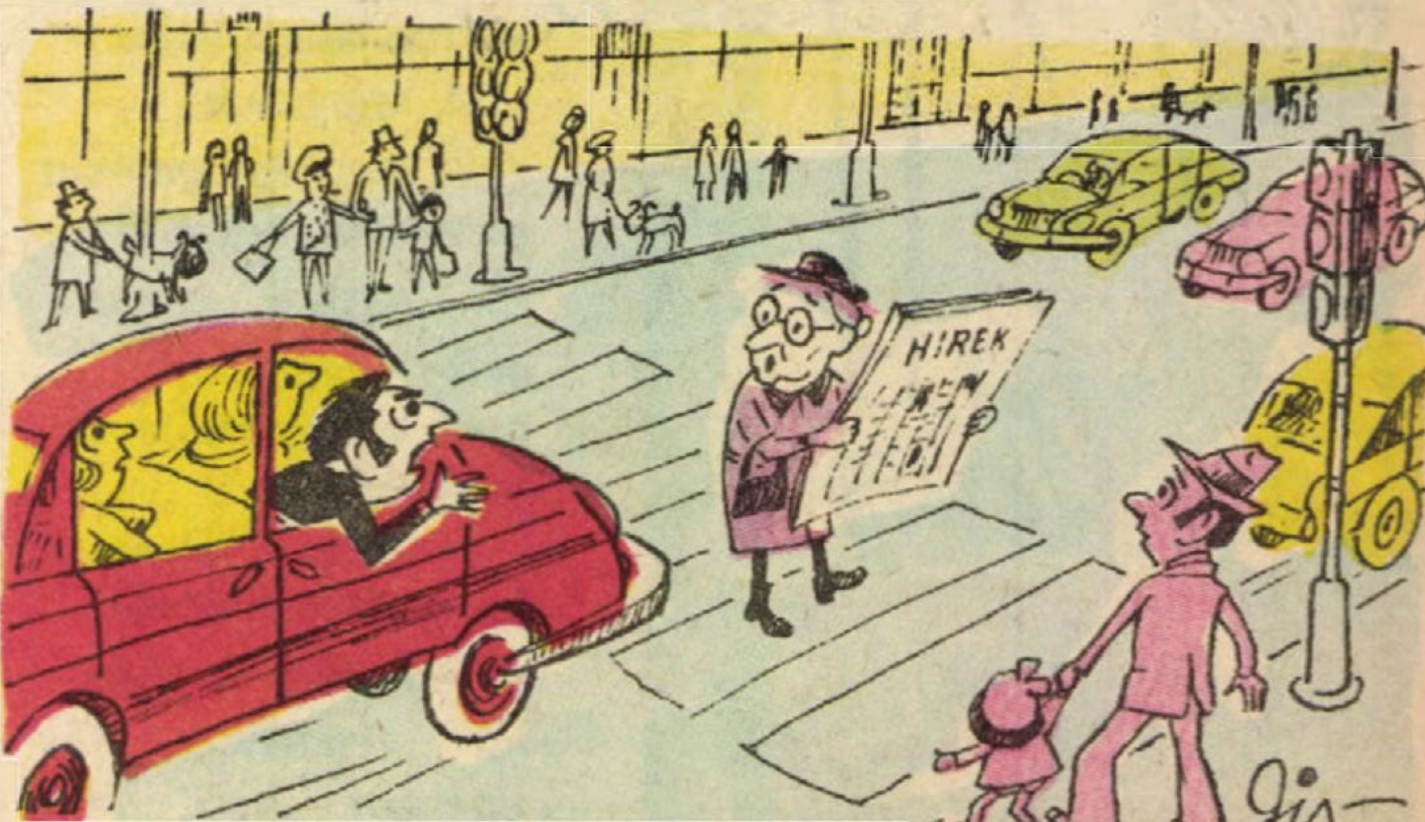
A VIRÁGOS BUDAPESTÉRT

PLETYKAS

MEGFELELŐ HELYEN

– Mit olvas, nénike?
– A közlekedési balesetekről...

MEGRENDELŐLAP

197.................................... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot,

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve: ....

Irányítószám: ☐☐☐☐ város (község, falu) ....

.... utca .... hsz. .... ajtó.

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

..............................., 197.. hó .... nap.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni és a helyi postahivatalhoz eljuttatni.)

....

aláírás

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

NEHÉZ A FÉRFIAKNAK

Dallas városában egy húszéves texasi háziasszony — aki korábban néhány hónapig fogamzást elősegítő pasztillákat szedett — egészséges ötös ikreknek adott életet. Az ötök — négy leány és egy fiú — hatperces időközökben jöttek a világra. Az orvosok természetesen már az első pillanatokban értesítették az asszony 21 esztendős férjét, név szerint Jerry Davist, aki felesége ágyához rohant. A nagy sietségben azonban rosszul kezelte a kórházi felvonó gombjait és két emelet között bentragadt a liftben. Másfél óráig tartott, amíg kiszabadították. Közben az idegességtől és izgalomtól elájult. Az asszony már rég megszülte az öt gyereket — amikor a férj ugyanannak a kórháznak egy másik emeletén még mindig orvosi kezelés alatt állott. Két óráig tartott, amíg magához tudták téríteni. Amikor az Associated Press riportere az apa ágyához sietett, hogy nyilatkozatot kérjen tőle, Mr. Davis így kezdte: „Én előre figyelmeztettem a feleségemet, hogy nehezen fogom bírni a gyerekszüléssel járó izgalmakat".

FBI-SZTORI

A floridai Orlando városka mellett van az Egyesült Államok második legnagyobb „Disneyland" parkja. (Az első Kaliforniában.) Ezeket a parkokat Walt Disney, a néhány esztendővel ezelőtt elhunyt rajzfilm-császár vállalta építtette. Arról nevezetesek, hogy a rendszerint kiskorú látogatók a meseviIág nevezetes figuráit és hajdanvolt idők ősállatait megszólalásig hű, mozgó modelleken csodálhatják meg. Ezekután idézzük az Associated Press helyi tudósítójának jelentését: „Az Orlando melletti Disneylandnak az utóbbi időben különös látogatói vannak. A Szövetségi Nyomozó Hatóság, az FBI ügynökei keresik fel a parkot és órák hosszat tanulmányozzák a rejtett gépek által mozgatott ősállatok és mesealakok szerkezetét. Tudósítónk kérésére elmondották, hogy az új FBI székházban, amelyet a szervezet elhunyt főnökéről „J. Edgar Hoover Épületnek" neveznek, állandó kiállítást hoznak létre. Ennek megalkotásánál ugyanolyan technikát óhajtanak alkalmazni, mint Disneylandban. Arról is szó van, hogy elkészítsék J. Edgar Hoover gépekkel mozgatható élethű modelljét."

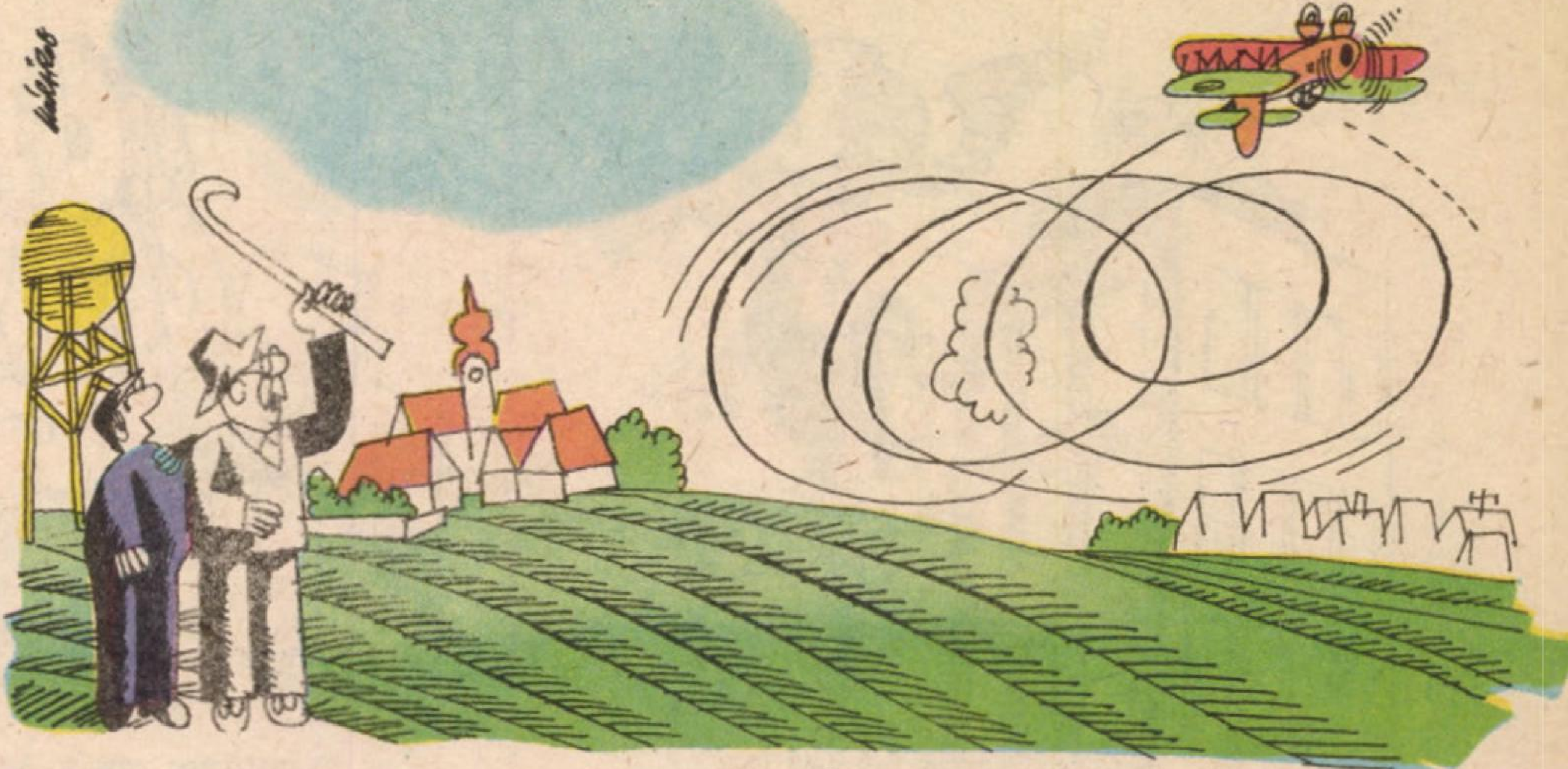
Most már csak azt kellene eldönteni: mesealak, vagy őslény?

AMATŐR

Hirdetés a Frankfurter Allgemeine Zeitung című nagy nyugatnémet napilapban: „Hivatásos sportoló, könnyűatléta, többszörös nyugatnémet bajnok, egyetemi hallgató mecénást keres. Pénzforrások hiányában nem tud megfelelően felkészülni a montreáli olimpiai játékokra. Döntőbe jutására eddigi eredményei alapján körülbelül hatvan százalékos esélye van. Megfelelő pénzügyi támogatás és tréning esetén negyven százalék esélye van arra, hogy érmet szerezzen. Kielégítő mecénás és az érem megnyerése esetén kötelezi magát arra, hogy az olimpiai játékok után az érmet ajándékul a mecénásnak adja. Ajánlatokat „G. H. 234942" jeligére a kiadóhivatalba kér."

A NÖVÉNYVÉDŐ PILÓTA SINCS FÁBÓL

– Ez a kölyök már megint a menyasszonyának produkálja magát!

AGYALÁGYULAT

E nyári agyalágyulat
kerget az ágy alá nyulat,
ez terel brancsba hímeket,
ihlet ily bandzsa rímeket,
ez okozza, hogy bambamód
nem udvarlunk egy bombajót,
csak kertelünk a kert alatt,
mint akit főbevert a nap.
E nyári agyalágyulat
miatt az ember nem mulat,
a hírlapokban több a zöldség,
s strandolásra több a költség,
a hölgyeken kevés a textil
s már mindenütt hódít a „stex-stíl":
– így az a **stílusos** menő,
ki nagyobb **stexszel** áll elő.
S mielőtt éji szekszepillék
az én pénzem is messze vinnék,
gyorsan a hűs Dunába csúszom;
e szennyvíz kikúrálja csúzom.
Ja igen, hőség, apropó!
Örülne néhány naplopó,
ha bárgyú döntésekre, mafla
halogatásra, tévutakra,
csigatempóra – mely gyalázat –
elég lenne mint magyarázat
a kánikula-kábulat,
a nyári agyalágyulat!

Gyárfás Endre

BALATON MENTI TURPISSÁGOK

I.

Csemegelángos ínyenceknek

Sonkás lángost ropogtatok jó áron,
mégha benne sonka nyomát se látom.
„Ifiasszony, magát holtig imádom,
sima lángost dobjon ide féláron!
Lángosának mégcsak sonka-szaga sincs!"
Ifiasszony derekat ráz, rámkacsint:
„Fogja, lelkem! **Szag nélkül három forint!"**

II.

Nyári ballada a sült kolbászról meg a gyógymustárról

A fonyódi hurka-kolbász, pecsenyke
padon rágva, mustárban megferesztve
jó lakoma, fröccsel nyakon teremtve.

Pecseny-néne szál kolbászt fölnyalábol,
három pacnit odasóz a mustárból.
„Forinthúsz a három mustár, kedvesem,
kolbászon csak hideg vizet keresem."

„Pecseny-néne mustár minap ingyen járt."
„Lehet, de ez import áru, gyógymustár!"
„Hoci kolbászt, Pecseny-néne, mezítláb,
mustár nélkül eszegetem leginkább."

„Jaj, galambom, kolbászt félingyen adom,
a mustáron marad egy-két garasom."
„Ejnye, néne, hogyha kolbászt ingyen ád,
miből húzza föl a nyári kacsalábú palotát?

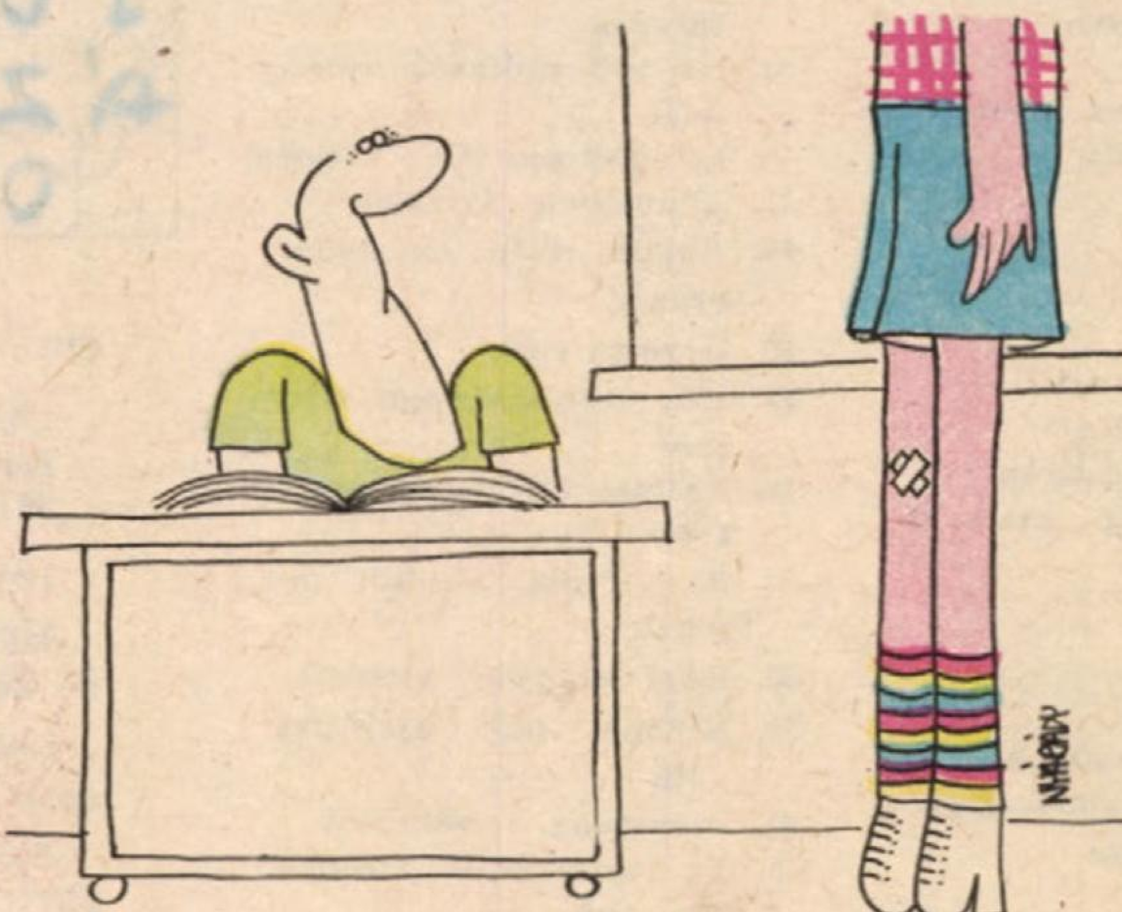
Hunyadi István

UTÓPIA

– Ne haragudjon, Kovács papa, de adja a fiát orvosnak. Mindenki nem lehet esztergályos!

NŐNEK A GYEREKEK

Vakáció után.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308/2-37 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

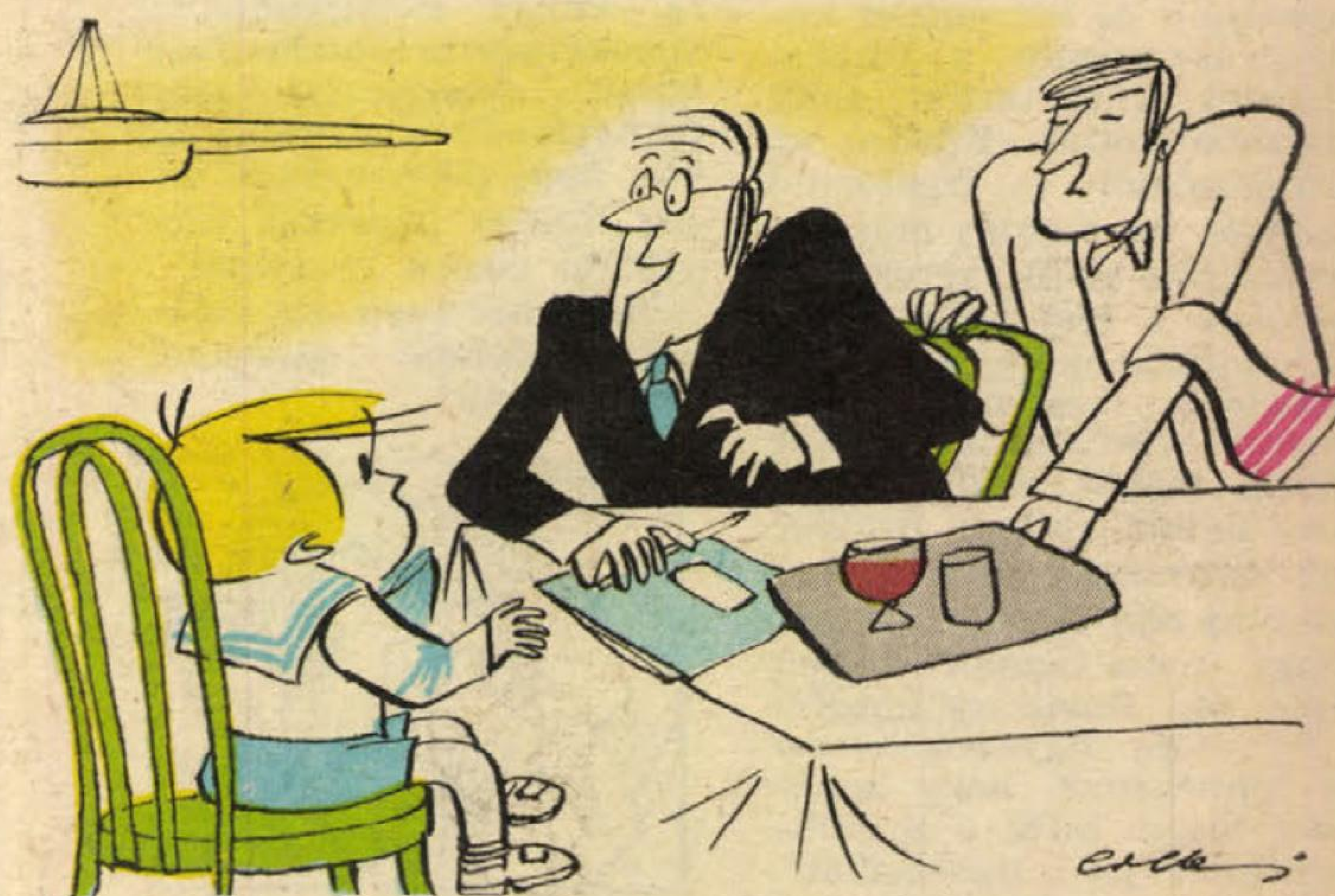
INDEX: 25 504

DRÁMA A LEVEGŐBEN

– Én megmondtam, hogy ne építtessen ilyen magas torony-irodaházat.

FOGLALKOZÁSI ÁRTALOM

– Nemsokara otthon leszek, fiacskám, már csak egy rutinvizsgálatom van hátra...

VENDÉGLŐBEN

– Számtanból úgyis gyenge vagy: számold meg, hány féldecit fogyaszt apuka?

FÉLREÉRTÉS

— Maga az új liftes? — kérdezi a hivatal igazgatója a liftben egy fiatal embertől akit még sohasem látott. — Vízszintes 1 — függőleges 12 — feleli a kérdezett. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 15-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Olaszországi fennsík, az első világháborúban véres csaták színhelye
13. Nagylélegzetű zenemű
14. Rágcsáló állat
15. Ökör — latinul
17. Kettőzött kettős mássalhangzó
19. A hasüreget elválasztja a mellüregtől
22. Nem éppen a tömegek sportja
23. Igekötő
24. Emlékezetes mesefilm címe
25. Szünet, megállás nélkül működő (pl. zenekar)
27. Dicsfény
30. 1848-ban a márciusi ifjúság egyik vezére volt
32. Az egységes Itáliáért folyó harc egyik vezéralakja volt
34. E. A.
35. A legfőbb szórakozás betűjele
36. Észt város
37. Izomkötő szalag
38. Óvja
39. Mocsaras vidék
42. R. G.
43. Settenkedik, lábatlankodik
46. III. Vilmos angol király viselte ezt az előnevet
49. Azonos betűk
50. Rag
51. Római történetíró
52. Névelő
53. M. O.
54. Mulatságos történet
55. Nincstelen mezőgazdasági munkások voltak
59. Így dolgozz!
60. Nemzetközi nyelv, mely nem vergődött sikerre
62. Elege van belőle
63. Fázó ikerszava
64. Á. N. Á.
65. Csak a saját személye érdekli igazán

FÜGGŐLEGES

1. Irodalmi műfaj
2. .... harmincadján
3. Hulló csillag, mely a földig jut
4. .. ampusz
5. É. D.
6. .... Hood
7. Magyar romantikus zeneszerző (1814—1870)
8. Semmi hibája
9. Tagadás
10. Német „ő"
11. A lóversenyek egyik fajtája
16. A jó levegő
18. Azonos mássalhangzók
20. „Mi a magyar most? Rút ..." (Berzsenyi Dániel)
21. Összekevert „más"
22. Nagy spanyol festő
26. Irányadó áramlat, fejlődési irányzat
28. O. R.
29. Svájci kanton
31. Idejön a túloldalról
33. L. T.
37. A Duna egyik mellékfolyója
38. Az idő múlását mutatja
40. Elragadtatottan dicsérő
41. „Páclében áztatom"
44. Április 4-én az egész ország
45. Őrzötte vala
47. Egy minisztérium betűjele
48. Vallás, Mohamed alapította
52. A művész, amikor dolgozik
53. Régi magyar viselet
56. Hírhedt náci alakulat volt
57. Hazugság — németül
58. Az USA külügyminisztere volt
61. Egy — angolul
66. Német magánhangzó
67. A. T.

■	1 N	2 E	3 M	4 K	5 É	6 R	E	7 M	8 É	9 N	10 E	11 G	Y	Ü
12 D	O	B	E	R	D	O	■	13 O	P	E	R	A	■	G
14 E	V	E	T	■	■	15 B	16 O	S	■	M	■	17 L	18 L	Y
19 R	E	K	E	20 S	Z	I	Z	O	21 M	■	22 G	O	L	F
23 E	L	■	24 O	Z	■	25 N	O	N	S	T	26 O	P	■	É
27 G	L	28 O	R	I	29 A	■	30 N	Y	Á	R	Y	P	31 Á	L
32 G	A	R	I	B	A	33 L	D	I	■	34 É	A	■	35 T	V
E	■	■	36 T	A	R	T	U	■	37 I	N	■	38 Ó	J	A
39 L	40 Á	41 P	■	42 R	G	■	43 S	44 Ü	N	D	45 Ö	R	Ö	G
46 O	R	Á	47 N	I	A	48 I	■	49 N	N	■	50 R	A	■	Y
51 T	A	C	I	T	U	S	■	N	■	52 A	Z	■	53 M	O
54 A	D	O	M	A	■	55 Z	56 S	E	57 L	L	E	58 R	E	K
59 J	O	L	■	60 V	61 O	L	A	P	Ü	K	■	62 U	N	■
63 Á	Z	O	■	64 A	N	A	■	65 E	G	O	I	66 S	T	67 A
R	O	M	A	Z	E	M	E	L	E	T	E	K	E	T

HALLÓ!
című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Miért üvölt a direktor?
Londonnal beszél.
Miért nem hívja fel őket telefonon?"

100—100 forintot nyertek:

Ugray Csaba, 1126 Bp., Orbanhegyi út 26.

Sebők Zsuzsa, 2011 Budakalász, József A. 62.

Kéner Lajos, 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 15.

A díjakat postán küldjük el.

```
miértüvöltadire
ister brom érik
ém cal vn eliot
remekel dozis o
triptichon szir
nestor nora v
eti r fondorlat
m ná neva kont
hoapo tálca phi
irtozat bilbao
viel lepecsétel
j toga öse kk
afönök szlalom
fü örizzél y ei
elökettelefonon
```